

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

4.1 การศึกษาและเก็บข้อมูล

4.1.1 เก็บข้อมูลปฐมภูมิ

เพื่อที่จะศึกษาโครงสร้างโซ่อุปทาน จึงได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยการสัมภาษณ์ พนักงานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายการผลิต เช่น ขั้นตอนในการผลิต เพื่อหาปัญหาต่างๆ ในด้านการผลิต เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

4.1.2 เก็บข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลจากโรงงานฯ ที่ได้จัดทำไว้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชิงดอง เช่น ข้อมูลต้นทุนสินค้าต่างๆ เช่น ราคารับซื้อชิงสด อัตราค่าแรงของพนักงานตัดแต่งในโรงงาน อัตราค่าแรงของคนรับจ้างตัดแต่งนอกโรงงาน อัตราค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในโรงงาน ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง เป็นต้น

4.1.3 โครงสร้างโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ชิงดอง

i. วัตถุประสงค์สำหรับทำชิงดอง

จากการเก็บข้อมูลปฐมภูมิการทำชิงดองจากโรงงานฯ โดยการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าในการทำผลิตภัณฑ์ชิงดองมีวัตถุประสงค์ที่ต้องใช้ได้แก่

1) ชิงสดโดย รับชิงสดจากเกษตรกร ซึ่งทางโรงงานฯ จะมีการติดต่อให้เกษตรกรผู้จำหน่ายชิงสดนำชิงสดมาส่งขายให้แก่บริษัทในวันที่กำหนด ทางบริษัทจะรับซื้อชิงสดโดยชิงสดจะเข้าโรงงานประมาณ 4 เดือนในช่วงเดือน กรกฎาคม ถึง พฤศจิกายน ของทุกปี (แต่ถ้านอกช่วงเวลาดังกล่าวส่วนมากที่รับซื้อจะเป็นชิงสดที่ค่อนข้างแก่ไม่ได้นำมาทำการดองแต่ทางโรงงานจะส่งแบบสดๆ) หรือในบางครั้งจะมีเกษตรกรมาติดต่อขายชิงสดนอกเหนือจากวันที่ทางบริษัทได้กำหนดไว้ ทางบริษัทก็จะพิจารณาว่าสมควรที่จะซื้อหรือไม่ และในขั้นตอนการรับซื้อชิงสดจะมีการตรวจสอบน้ำหนัก โดยการสุ่มตรวจ 2.5 % ของจำนวนชิงที่รับซื้อซึ่งจะตรวจน้ำหนักชิง ความอ่อนแก่ของชิงสด และหาน้ำหนักดินที่ติดมากับชิงเพื่อหักและประเมินราคารับซื้อ ถ้าชิงสดไม่ผ่านการตรวจสอบทางบริษัทจะไม่รับซื้อสินค้า

2) น้ำดอง มี 2 ประเภทคือน้ำดองเค็มและน้ำดองจืด

- น้ำดองเค็ม ประกอบไปด้วย กรดซิตริก แคลเซียม น้ำประปา และเกลือซึ่งจะมีปริมาณมากกว่าน้ำดองจืด

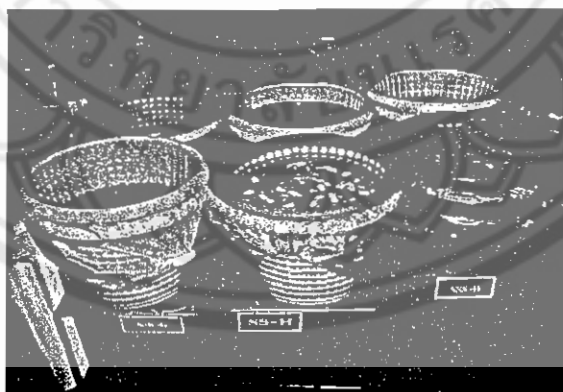
- น้ำดองจืด ประกอบไปด้วย กรดซิตริก แคลเซียม น้ำประปา และเกลือซึ่งจะมีปริมาณน้อยกว่าน้ำดองเค็ม

3) ถูพลาสติกสำหรับใส่ซิงดองก่อนบรรจุลงในลังไม้

4) ลังไม้ จะทำการประกอบเองในโรงงาน

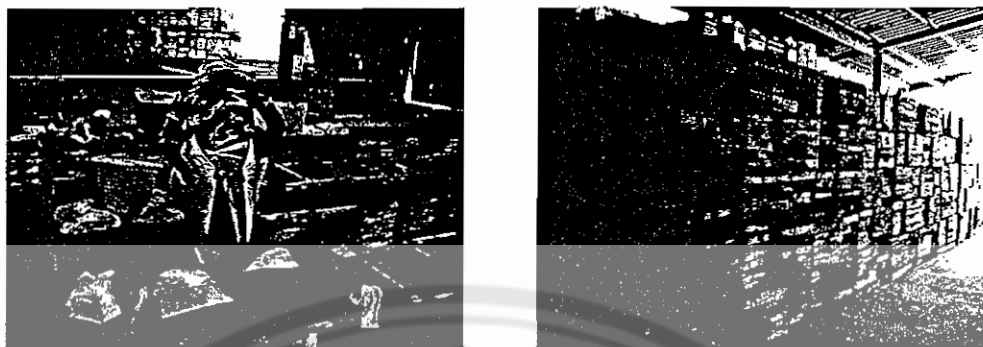
ii. สินค้าที่จำหน่าย

จากการศึกษาและเก็บข้อมูลในโรงงานฯ ทำให้ทราบว่า มีผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย คือซิงแกมี อยู่ประมาณ 5% ของผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย โดยตลาดของการจำหน่ายจะอยู่ในประเทศส่วนซิงดอง มีอยู่ประมาณ 95% ของผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย โดยตลาดของการจำหน่ายจะอยู่ในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ซึ่งซิงดองมีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ คือ ซิงดองเค็ม ซิงดองจืด และแต่ละขนาดการดองยังแบ่งเป็น 3 ลักษณะเสี้ยน คือ เสี้ยนน้อย(KIZAMI) เสี้ยนปานกลาง(GARI) และ เสี้ยนมาก(HALF) แล้ว แต่ละลักษณะเสี้ยน ของผลิตภัณฑ์ซิงดอง ยังแบ่งออกตามขนาด คุณภาพ และการ Mix size ออกเป็น L, M, S, MIX, MIXLM, MIX+SS, SS, S+SS, SS+SSS, SSS, SSSS, SSK, OS, SSSSS ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 ตัวอย่างซิงดองขนาดต่าง ๆ

ลักษณะของผลิตภัณฑ์ทั้งซิงดองเค็มและซิงดองจืดที่จะจำหน่ายจะถูกบรรจุอยู่ใน ถูพลาสติก 3 ชั้นแล้วนำใส่ลังไม้โดยที่ผลิตภัณฑ์ซิงดองเค็มและซิงดองจืดที่บรรจุอยู่ในลังไม้จะมี น้ำหนักซิงดองไม่รวมลังไม้ 45กิโลกรัม ดังแสดงดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ผลิตภัณฑ์ขิงดองบรรจุอยู่ในลังไม้

4.1.4 กระบวนการผลิตขิงดองของโรงงานฯ

ในการผลิตขิงดองของโรงงานฯ มีขั้นตอนการผลิต (ดังรูปที่ 4.3) ดังต่อไปนี้

1) การเตรียมวัตถุดิบ

1.1) รับขิงสดจากเกษตรกร

1.2) จัดเตรียมน้ำดองที่ใช้ในการดองขิงดองจืดและดองเค็ม

- น้ำดองเค็ม ประกอบด้วย กรดซิตริก แคลเซียม น้ำประปา และเกลือซึ่งจะมีปริมาณมากกว่าน้ำดองจืด

- น้ำดองจืด ประกอบด้วย กรดซิตริก แคลเซียม น้ำประปา และเกลือซึ่งจะมีปริมาณน้อยกว่าน้ำดองเค็ม

2) นำขิงดองที่ได้รับซื้อมาจากเกษตรกรมาใส่ในเครื่องล้างทำความสะอาด (การล้างทำความสะอาดต้องทำการล้างให้เสร็จหลังจากวันรับภายใน 1 วัน) แล้วนำขิงสดออกจากเครื่องล้างทำความสะอาดด้วยสายพานลำเลียงมายังบ่อดอง

3) ในการนำขิงสดลงบ่อดองมีการใช้รั้วกันระหว่างชั้นในกรณีที่เป็นขิงสดที่มาจากคนละแหล่งเพื่อให้สะดวกในการทวนสอบเมื่อขิงสดที่ดองเกิดปัญหา และมีการตรวจสอบน้ำดอง ทั้งความเค็มและค่า pH ให้อยู่ในช่วงที่กำหนด

4) หลังจากผ่านการดองเป็นเวลา 14 วัน จะนำขิงที่ดองขึ้นจากบ่อโดยใช้คนตักใส่ในสายพานเพื่อมาเข้าสู่เครื่องล้างสไลด์เปลือกโดยใช้เวลาในการล้างประมาณ 2 ชั่วโมงเศษ

5) หลังจากขิงดองผ่านการล้างจากเครื่องล้างสไลด์เปลือกพนักงานทำการขนขิงดองไปวางตามโต๊ะของพนักงานตัดแต่งเพื่อทำการตัดแต่ง

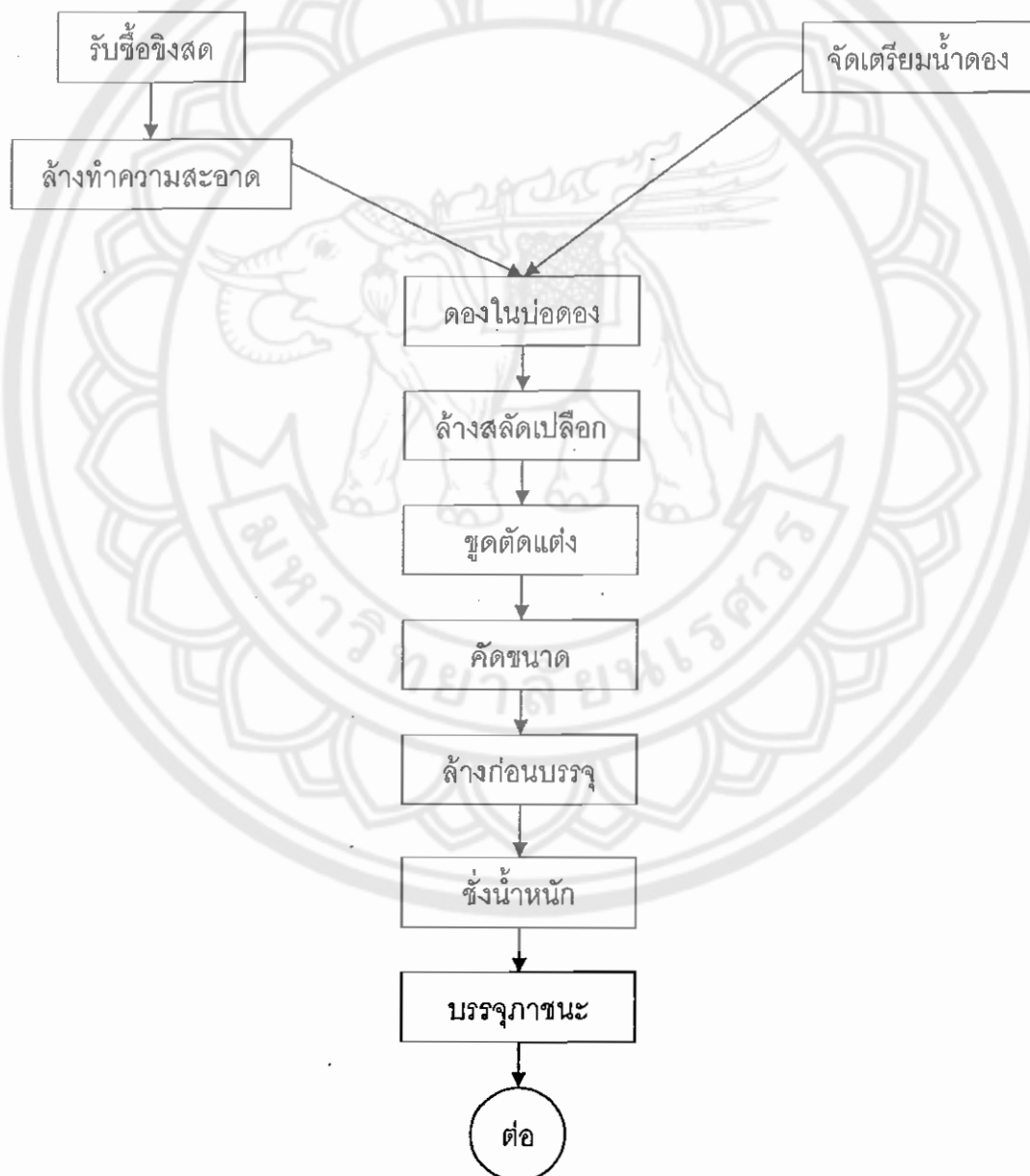
6) พนักงานตัดแต่งนำขิงดองที่ตัดแต่งเสร็จไปชั่งน้ำหนักเพื่อลงบันทึกเป็นค่าแรงของตัวพนักงานตัดแต่งเอง แล้วนำขิงดองที่ชั่งน้ำหนักเสร็จไปวางให้พนักงานคัดขนาด เพื่อทำการแยกขนาด (Size) และแยกความอ่อนแก่

7) นำขิงดองที่ผ่านการคัดขนาดแล้ว มาที่จุดล้างก่อนบรรจุเพื่อล้างทำความสะอาดจัดสิ่งปนเปื้อน (น้ำที่ใช้ล้างเป็นน้ำดองที่ใช้ดองขิงสด) ที่จะติดมาหลังจากผ่านกระบวนการต่าง ๆ

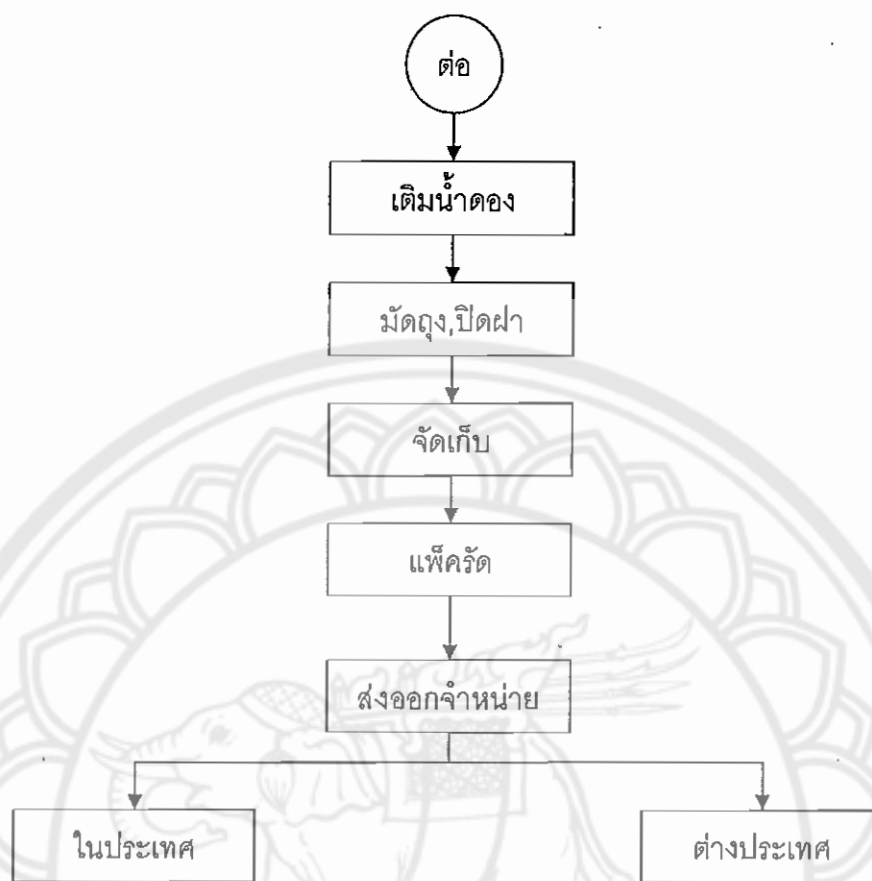
8) นำขิงดองที่ผ่านการล้างก่อนบรรจุมาชั่งน้ำหนักต่อตะกร้าละ 45 กิโลกรัม เพื่อสะดวกในการบรรจุ

9) บรรจุขิงดองลงภาชนะบรรจุ 45 กิโลกรัมต่อถัง ,เติมน้ำดอง , มัดถุงปิดฝา แล้วจัดเก็บ

10) ทำการแพ็คเกจเพื่อเตรียมการส่งออกจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ

รูปที่ 4.3 แผนผังกระบวนการผลิตขิงดอง

รูปที่ 4.4 แผนผังกระบวนการผลิตขิงคอง (ต่อ)

4.1.5 การขุดตัดแต่ง

จากการศึกษาการดำเนินงานของโรงงานฯ พบว่ามีพนักงานขุดตัดแต่งประจำโรงงานและผู้รับจ้างขุดตัดแต่งนอกโรงงาน

4.1.5.1 พนักงานขุดตัดแต่งประจำโรงงาน

คือ พนักงานที่มาทำงานในโรงงานปกติที่ปฏิบัติงานเวลา 8.00 – 17.00 น. รับอัตราค่าแรงงานตามปริมาณของที่ทำกรขุดตัดแต่งได้ในวันนั้นๆ

4.1.5.2 ผู้รับจ้างตัดแต่งนอกโรงงาน (Subcontractor)

เป็นบุคคลทั่วไปหรือเคยเป็นพนักงานที่เคยมาทำงานขุดตัดแต่งในโรงงานแต่มีภาระหน้าที่ทางบ้านไม่สะดวกที่จะมาทำงานที่โรงงานทางโรงงานจึงมีวิธีให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องมาที่โรงงานแต่สามารถทำงานขุดตัดแต่งได้โดยทางบริษัทจะจัดรถขนขิงคองที่รอการตัดแต่งไปวางไว้ตามจุดต่างๆ ที่ได้ตกลงกันไว้ แล้วคนรับจ้างตัดแต่งนอกโรงงานที่อยู่ใกล้จุด

นั้นจะมาลงที่รับขิงของเพื่อนำไปชุดตัดแต่งที่บ้านของตน แล้วทางโรงงานจะจัดรถมารับขิงในวันถัดไป ส่วนอัตราค่าจ้างจะคิดตามกิโลกรัมที่ผู้รับจ้างตัดแต่งนอกโรงงานสามารถทำได้ในครั้งนั้นๆ

4.1.5.3 ความสามารถของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการชุดตัดแต่งขิงดองของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน โดยเริ่มเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 24 ตุลาคม 2551 – วันที่ 31 ตุลาคม 2551 รวมเป็นเวลาการทำงานทั้งหมด 7 วัน (ในภาคผนวก ค) นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลของแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อให้ได้ความสามารถในการชุดตัดแต่งเฉลี่ยของแต่ละคน (ในภาคผนวก ค)

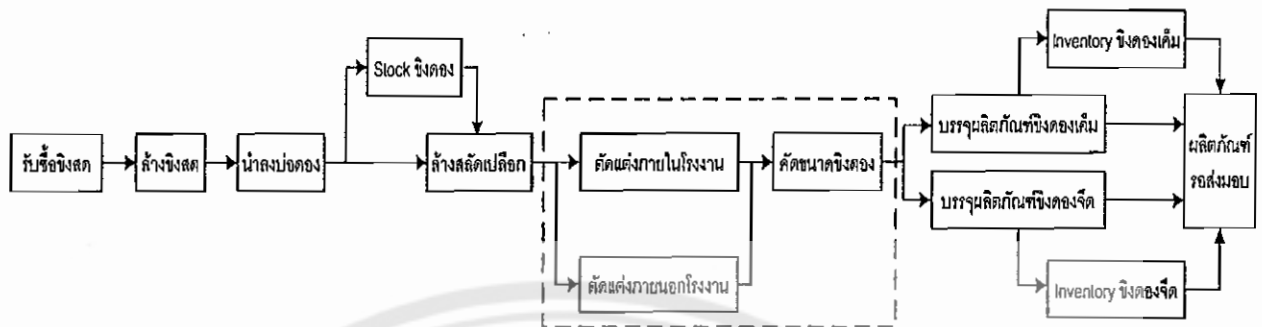
4.1.6 ปัญหาที่ต้องใช้ Math Model ในการหาค่าตอบ

จากการศึกษาการดำเนินงานของโรงงานฯ พบปัญหา คือ ทางโรงงานฯ ไม่เคยมีการวางแผนกำลังคนเพื่อใช้ในการตัดแต่งโดยใช้โปรแกรมหรือเป็นแบบแผนกำลังคนในการตัดแต่งที่แน่นอน โดยทั่วไปในการวางแผนกำลังคนในการตัดแต่งของโรงงานฯ จะใช้การคาดคะเนกำลังคนจึงทำให้เกิดปัญหาการผลิตไม่ทันตามยอดการสั่งซื้อหรือเกิดการผลิตมากเกินไปทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าที่ผลิตเกินคำสั่งซื้อ

จากปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงได้สร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์จำนวนเต็มเชิงเส้น (Mixed Integer Linear Programming) ขึ้นมาเพื่อให้ค่าใช้จ่ายรวมต่ำที่สุด โดยที่ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในเป้าหมายและเงื่อนไขของปัญหาจะอยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรง

4.1.7 ขอบเขตของโปรแกรมการวางแผนการผลิตขิงดอง

จากการจากการศึกษากระบวนการทั้งหมดของการผลิตขิงดองของโรงงานฯ ดังรูปที่ 4.4 พบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกำลังคนเพื่อใช้ในการตัดแต่งและกำลังคนที่ใช้ในการคัดขนาดในการจัดทำโปรแกรมจึงมีขอบเขตการทำโปรแกรมอยู่ที่การจัดกำลังคนเพื่อใช้ในการชุดตัดแต่งในโรงงาน จัดกำลังคนของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานและกำลังคนที่ใช้ในการคัดขนาด ดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 แสดงกระบวนการผลิตซิงตง

รูปที่ 4.6 แสดงขอบเขตของโปรแกรมการวางแผนการผลิตซิงตง

4.2 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical model)

4.2.1 ข้อกำหนด

- 1) อัตราค่าแรงของพนักงานคัดขนาดวันละ 180 บาท/คน
- 2) อัตราค่าแรงของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานกิโลกรัมละ 1.50 บาท
- 3) อัตราค่าแรงของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานกิโลกรัมละ 1.50 บาท
- 4) ซิงตงพร้อมจำหน่ายบรรจุถังละ 45 กิโลกรัม ไม่รวมน้ำดอง
- 5) พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานไม่มีการทำงานล่วงเวลา (OT)
- 6) พนักงานคัดขนาดสามารถทำงานล่วงเวลา (OT) ได้ และทำได้ไม่เกินวันละ 2 ชั่วโมง
- 7) การผลิตของโรงงานเป็นการผลิตแบบ Make to order

4.2.2 ข้อสมมุติ (Assumptions)

- 1) ซิงตงในการเปิดบ่อแต่ละครั้งจะได้ซิงตงตามขนาดที่ต้องการทำการชุดตัดแต่งตามใบสั่งซื้อ (Order)
- 2) ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานมีจำนวน 150 คน

3) จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานตั้งแต่วันเริ่มวางแผนการผลิตจนถึงวันที่ผลิตเสร็จตามคำสั่งซื้อสินค้าจำนวนพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานไม่มีการเปลี่ยนแปลง

4) ใช้ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการชุดตัดแต่งของพนักงานในโรงงานและผู้รับจ้างนอกโรงงานเป็นค่ากลางของข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนความสามารถในการชุดตัดแต่ง

4.2.3 Notations

Indices

i = ผลิตภัณฑ์

t = วัน

Parameters

Ca^t = ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดในวัน t (บาท/วัน)

Cb_i = ค่าแรงงานของพนักงานชุดตัดแต่งของซิงดองแต่ละชนิด i (บาท/กิโลกรัม)

$CM1_i$ = ต้นทุนซิงดองที่ให้พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานของซิงดองแต่ละชนิด i (บาท/กิโลกรัม)

$CM2_i$ = ต้นทุนซิงดองที่ให้ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานของซิงดองแต่ละชนิด i (บาท/กิโลกรัม)

Co^t = ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานล่วงเวลาในวัน t (บาท/ชั่วโมง)

D_i^t = ปริมาณซิงดองที่ถูกคำสั่งซื้อในวันที่ t ของซิงดองแต่ละชนิด i (ลัง/วัน)

F = ความสามารถการทำงาน of พนักงานคัดขนาด (กิโลกรัม/วัน)

$M1^t$ = จำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงานในวัน t (คน)

$M2^t$ = จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงานในวัน t (คน)

$M3^t$ = จำนวนผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานที่ใช้ทำงานในวัน t (คน/วัน)

Decision Variables

C^t = จำนวนผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานที่ทางโรงงานต้องการสำหรับวัน t (คน/วัน)

E^t = จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งภายในโรงงานที่ทางโรงงานต้องการสำหรับวัน t (คน/วัน)

O^t = จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ต้องทำงานล่วงเวลาสำหรับวัน t (คน/วัน)

$P1_i^t$ = จำนวนชิงดองแต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานชุดตัดแต่งภายในโรงงาน สำหรับวัน t (กิโลกรัม/วัน)

$P2_i^t$ = จำนวนชิงดองแต่ละชนิด i ที่ได้จากผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานสำหรับวัน t (กิโลกรัม/วัน)

P_i^t = จำนวนชิงดองรวมแต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานชุดตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งภายนอกโรงงานสำหรับวัน t (กิโลกรัม/วัน)

S_i^t = จำนวนชิงดองชนิด i ที่ยกยอดมาผลิตในวัน t (กิโลกรัม/วัน)

W^t = จำนวนพนักงานคัดขนาดสำหรับวัน t (คน/วัน)

4.2.4 Verbal model

จากปัญหาการผลิตไม่ทันเวลาเนื่องจากทางโรงงานไม่มีการวางแผนการวางแผนการใช้กำลังคนในการชุดตัดแต่งของโรงงานฯ เพื่อแก้ปัญหาโดยการวางแผนในการจัดสรรให้พนักงานในการชุดตัดแต่งในโรงงานและผู้รับจ้างภายนอกโรงงานให้สามารถผลิตชิงดองได้ทันตามใบสั่งซื้อของลูกค้า ทำให้ไม่ให้เกิดปัญหาการผลิตไม่ทันเวลา เพื่อให้เกิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าให้จ่ายในการจ้างพนักงานที่ต่ำที่สุด ค่าให้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าคงคลังที่ต่ำที่สุด เป็นต้น และทำให้การผลิตชิงดองเป็นไปตามข้อกำหนด

Minimize:

[ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานในเวลาปกติ + ค่าแรงงานของตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน + ค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในการทำงานล่วงเวลา + ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้พนักงานตัดแต่งในโรงงาน + ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้คนรับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน]

Subject to:

ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของพนักงานคัดขนาด

ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน

ข้อจำกัดการทำงานล่วงเวลาของพนักงานคัดขนาด

ข้อจำกัดในเรื่องสินค้าคงคลัง

ข้อจำกัดในเรื่องผลิตภัณฑ์

ป
T
๗๖-85
๗๖๒๒ - 3 ก.ย. 2552
๒๕๖๑ | 46535๗๙

สำนักหอสมุด

4.2.5 Objective function

ค่าใช้จ่ายในการผลิตของซิง มีองค์ประกอบ 6 ส่วน ดังนี้

1) ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานในเวลาปกติโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวนพนักงานคัดขนาดสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างของพนักงานคัดขนาด (บาท/วัน) =

$$\sum_i Ca'W'$$

2) ค่าแรงงานของตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงานโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวนซิงดองรวมแต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงานสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างในการชุดตัดแต่ง (บาท/กิโลกรัม) = $\sum_i Cb_i P'_i$

3) ค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในการทำงานล่วงเวลาโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวนพนักงานที่ต้องทำงานล่วงเวลาสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างในการทำงานล่วงเวลา (บาท/ชั่วโมง) = $\sum_i Co' O'_i$

4) ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวนซิงดองแต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานชุดตัดแต่งภายในโรงงานสำหรับวัน t คูณกับค่าซิงสดบวกกับค่าน้ำดอง (บาท/กิโลกรัม) = $\sum_i CM1_i P1'_i$

5) ต้นทุนวัตถุดิบให้ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงานโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวนซิงดองแต่ละชนิด i ที่ได้จากผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงานสำหรับวัน t คูณกับค่าซิงสดบวกกับค่าน้ำดองและบวกกับค่าขนส่ง (บาท/กิโลกรัม) = $\sum_i CM2_i P2'_i$

เพื่อหาจำนวนพนักงานที่จะใช้ในการชุดตัดแต่งซิงดองในแต่ละวันซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายทั้ง 6 ส่วนต่ำที่สุด(บาท)โดยทำการสร้างแบบจำลองโปรแกรมจำนวนเต็มเชิงเส้นตรง (Integer Linear Programming model) ประกอบไปด้วย (Objective function) ดังแสดงในสมการที่ 1 สมการเงื่อนไขต่างๆ (constraints) ดังแสดงในสมการที่ 2 - สมการที่ 17

$$\text{Min } Z = \sum_i Ca'W' + \sum_i Cb_i P'_i + \sum_i Co' O'_i + \sum_i CM1_i P1'_i + \sum_i CM2_i P2'_i \quad (1)$$

4.2.6 Constraints

1) ข้อจำกัดในการตัดแต่ง

1.1) ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของพนักงานตัดแต่งในโรงงาน จำนวนคน E^t ในช่วงเวลา t จะมีจำนวนทั้งหมด $M2^t$ คน ดังนี้

$$E^t = M2^t \quad \forall t \quad (2)$$

1.2) ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานจำนวนคน C^t ในช่วงเวลา t จะมีจำนวนทั้งหมด $M3^t$ คน ดังนี้

$$C^t \leq M3^t \quad \forall t \quad (3)$$

2) ข้อจำกัดในการคัดขนาดขิง

2.1) ข้อจำกัดในเรื่องกำลังคนของพนักงานคัดขนาด จำนวนคน W^t ในช่วงเวลา t จะมีจำนวนทั้งหมด $M1^t$ คน (ที่มาทำงานในวันนั้นๆ) ดังนี้

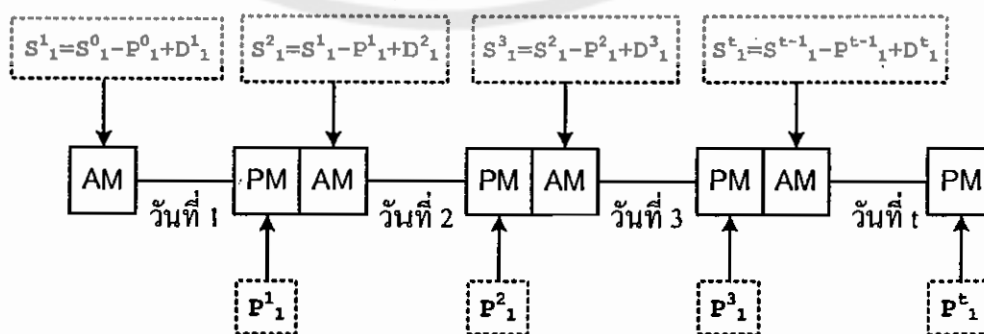
$$W^t = M1^t \quad \forall t \quad (4)$$

2.2) ข้อจำกัดการทำงานล่วงเวลาของพนักงานคัดขนาดจะทำงานล่วงเวลากี่ต่อเมื่อขิงต้องรวม (P^t_i) มากกว่าจำนวนพนักงาน $W^t \times$ ความสามารถในการทำงานของ W^t คือ F กิโลกรัมต่อวัน จะได้ดังนี้

$$O^t = (IF(P^t_i \leq F W^t, "0", IF(P^t_i > F W^t, P^t_i - F W^t)))/F \quad \forall t \quad (5)$$

3) ข้อจำกัดในเรื่องขิงตองชนิด i , ที่ยกยอดมาผลิตในวัน t

ขิงตองชนิด i , ที่ยกยอดมาผลิตในวัน t แทนด้วย S^t_i , การเริ่มกระบวนการผลิตของแต่ละวันแทนด้วย AM, การสิ้นสุดกระบวนการผลิตของแต่ละวันแทนด้วย PM, อุปลงค์ปัจจุบันแทนด้วย D^t_i , และผลรวมของขิงตองรวมที่ได้ในช่วงเวลาปัจจุบัน P^t_i

รูปที่ 4.7 แสดงการยกยอดการผลิตของ S^t_i มาไว้ในวันถัดไป

จากรูปที่ 4.7 จะเห็นว่าการผลิตวันที่ 1 จะการเริ่มการผลิต (AM) รับผิดชอบต่อผลิตมาจากซิงดองชนิด 1 ,ที่ยกยอดมาผลิตในวันที่ 0 (S^0_1)ลบด้วยผลรวมของซิงดองรวมที่ได้ในวันที่ 0 (P^0_1) บวกด้วยอุปสงค์ของวันที่ 1 (D^1_1) และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการผลิตของวันที่ 1 (PM)จะได้ซิงดองรวมที่ได้ในวันที่ 1 (P^1_1) ตามลำดับ ส่วนการเริ่มการผลิต (AM)วันที่ 2 คือรับผิดชอบต่อผลิตมาจากซิงดองชนิด 1 ,ที่ยกยอดมาผลิตในวันที่ 1 (S^1_1)ลบด้วยผลรวมของซิงดองรวมที่ได้ในวันที่ 1 (P^1_1) บวกด้วยอุปสงค์ของวันที่ 2 (D^2_1) และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการผลิตของวันที่ 2 (PM) จะได้ซิงดองรวมที่ได้ในวันที่ 2 (P^2_1) การผลิตในวันถัดไปจะเป็นตามลำดับข้างต้นจนจบกระบวนการผลิตทั้งหมด จากรูปที่ 4.7 จะได้ข้อจำกัดดังนี้

3.1) ข้อจำกัดในเรื่องซิงดองชนิด i ,ที่ยกยอดมาผลิตในวันที่ t ทำให้ต้องนำสินค้าที่ยังไม่ได้ทำการผลิตยกไปเป็นยอดการผลิตในวันถัดไปดังรูปที่ 4.7 ได้จากผลรวมของซิงดองรวมที่ได้ในช่วงเวลาปัจจุบัน (P^t_i) กับ ซิงดองชนิด i ,ที่ยกยอดมาผลิตในวันที่ t ในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ (S^{t-1}_i) หักจากอุปสงค์ปัจจุบัน (D^t_i) จะได้ดังนี้

$$S^t_i = S^{t-1}_i - P^{t-1}_i + D^t_i \quad \forall_{i,t} \quad (6)$$

3.2) เพื่อให้ข้อจำกัดที่ (6) เหมาะสมที่สุดจึงมีการสร้างข้อจำกัดเพิ่มคือ ซิงดองชนิด i ,ที่ยกยอดมาผลิตในวันที่ t (S^t_i) ต้องค่ามากกว่าหรือเท่ากับผลรวมของซิงดองรวมที่ได้ในช่วงเวลาปัจจุบัน (P^t_i)

$$S^t_i \geq P^t_i \quad \forall_{i,t} \quad (7)$$

4) ข้อจำกัดในเรื่องผลิตภัณฑ์

4.1) ซิงดองรวมได้มาจาก (P^t_i) ผลรวมของซิงดองที่ได้มาจากพนักงานติดตั้งในโรงงาน ($P1^t_i$) และซิงดองที่ได้มาจากผู้รับจ้างชุดติดตั้งนอกโรงงาน($P2^t_i$) จะได้ดังนี้

$$P^t_i = P1^t_i + P2^t_i \quad \forall_{i,t} \quad (8)$$

4.2) ผลรวมของซิงดองได้มาจาก (P^t_i) เท่ากับผลรวมของอุปสงค์ปัจจุบัน (D^t_i)

$$\sum_i P^t_i = \sum_i D^t_i \quad \forall_{i,t} \quad (9)$$

5) ข้อจำกัดเงื่อนไขของตัวแปรตัดสินใจที่ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์

$$W^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (10)$$

$$E^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (11)$$

$$C^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (12)$$

$$O^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (13)$$

$$S_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (14)$$

$$P1_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (15)$$

$$P2_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (16)$$

$$P_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (17)$$

4.2.7 Math Model

$$\text{Min } Z = \sum_i Ca^t W^t + \sum_i Cb_i P_i^t + \sum_i Co^t O^t + \sum_i CM1_i P1_i^t + \sum_i CM2_i P2_i^t \quad (1)$$

Subject to:

$$E^t = M2^t \quad \forall_t \quad (2)$$

$$C^t \leq M3^t \quad \forall_t \quad (3)$$

$$W^t = M1^t \quad \forall_t \quad (4)$$

$$O^t = (\text{IF}(P_i^t \leq F W^t, "0", \text{IF}(P_i^t > F W^t, P_i^t - F W^t))) / F \quad \forall_{i,t} \quad (5)$$

$$S_i^t = S_i^{t-1} - P_i^{t-1} + D_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (6)$$

$$S_i^t \geq P_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (7)$$

$$P_i^t = P1_i^t + P2_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (8)$$

$$\sum_i P_i^t = \sum_i D_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (9)$$

$$W^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (10)$$

$$E^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (11)$$

$$C^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (12)$$

$$O^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (13)$$

$$S_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (14)$$

$$P1_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (15)$$

$$P2_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (16)$$

$$P_i^t \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (17)$$

4.3 การทดสอบแบบจำลอง

4.3.1 Indices

- i = ผลิตรายณ์ ($i = 1,2,3,\dots,5$)
 ผลิตรายณ์ต่างๆ จะแสดงในภาคผนวก ค.2
- t = วันที่ทำงาน ($t = 1,2,3,\dots,8$)

4.3.2 Parameters

ค่า Parameters ในการวางแผนการผลิตซึ่งเก็บข้อมูล ณ วันที่ 20 เมษายน 2552 ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงค่า Parameters

No	Parameters	Value
1	D^1_1	900 ลัง
2	D^1_{19}	450 ลัง
3	D^1_{40}	300 ลัง
4	D^1_5	500 ลัง
5	D^1_{70}	300 ลัง
6	Ca^t	180 บาท/วัน
7	Cb_t	1.25 บาท/กิโลกรัม
8	Co^t	1.5 เท่า \times 22.5 บาทต่อชั่วโมง = 33.75 บาทต่อชั่วโมง
9	$CM1_t$	ค่าขนส่ง 15 บาท/กิโลกรัม + ค่าน้ำตอง 2 บาท/กิโลกรัม = 17 บาท/กิโลกรัม
10	$CM2_t$	ค่าขนส่ง 15 บาท/กิโลกรัม + ค่าน้ำตอง 2 บาท/กิโลกรัม + ค่าขนส่ง 2 บาท/กิโลกรัม = 19 บาท/กิโลกรัม
11	$M1^t$	40 คน
12	$M2^t$	32 คน
13	$M3^t$	150 คน
14	F	200 กิโลกรัม/วัน

จากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแทนค่าตัวแปรต่างๆ ในสมการคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\text{Min } Z = \sum_i 180W^i + \sum_i 1.25P_i^i + \sum_i 33.75O^i + \sum_i 17P1_i^i + \sum_i 19P2_i^i \quad (1)$$

Subject to:

$$E^i = M2^i \quad \forall_i \quad (2)$$

$$C^i \leq M3^i \quad \forall_i \quad (3)$$

$$W^i = M1^i \quad \forall_i \quad (4)$$

$$O^i = (\text{IF}(P_i^i \leq F W^i, "0", \text{IF}(P_i^i > F W^i, P_i^i - F W^i))) / F \quad \forall_{i,u} \quad (5)$$

$$S_i^i = S_{i-1}^{i-1} - P_{i-1}^{i-1} + D_i^i \quad \forall_{i,u} \quad (6)$$

$$S_i^i \geq P_i^i \quad \forall_{i,u} \quad (7)$$

$$P_i^i = P1_i^i + P2_i^i \quad \forall_{i,u} \quad (8)$$

$$\sum_i P_i^i = \sum_i D_i^i \quad \forall_{i,u} \quad (9)$$

$$W^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (10)$$

$$E^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (11)$$

$$C^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (12)$$

$$O^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (13)$$

$$S_i^i \geq 0 \quad \forall_{i,u} \quad (14)$$

$$P1_i^i \geq 0 \quad \forall_{i,u} \quad (15)$$

$$P2_i^i \geq 0 \quad \forall_{i,u} \quad (16)$$

$$P_i^i \geq 0 \quad \forall_{i,u} \quad (17)$$

หาคำตอบโดยใช้โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยในการหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดของ Math Model ที่มีตัวแปรระหว่าง 1-2000 ตัวแปร ซึ่งมีความสามารถมากกว่า โปรแกรม Solver ที่มีให้ Add-Ins ในโปรแกรม Microsoft Excel 2003 ทั่วไป แต่โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 จะไม่มีให้ใช้ทั่วไปต้องหาซื้อหรือหาดาวน์โหลดได้ที่ www.Solver.com (วิธีการดาวน์โหลดจะกล่าวไว้ในภาคผนวก ง.) และ โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 ที่ได้ดาวน์โหลดมาจะสามารถใช้ได้เพียง 15 วันเท่านั้นเพราะเป็นโปรแกรมให้ทดลองใช้ ถ้าสนใจต้องติดต่อขอซื้อได้

จากการใช้โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 ช่วยในการหาคำตอบของ Math Model ที่ดีที่สุดได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลที่ได้จากโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานตัดแต่ง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ทำ OT	
	ไม่เร่งรอบ	เร่งรอบ		รอบเช้า	รอบบ่าย
1	32	149	1	23	12
2	32	149	2	23	12
3	32	149	3	23	12
4	32	149	4	23	12
5	32	134	5	19	10
6	32	0	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ตารางที่ 4.3 ผลที่ได้จากโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์								
วันที่	ข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการผลิต					ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิตรวม	กำไร	ต้นทุน
	1	2	3	4	5			
1	0	0	0	0	0	0	0	0
2	18,621	0	0	414	0	19,035	422.99	422.99
3	8,038	1,841	297	8,196	640	19,012	422.49	422.49
4	5,642	5,943	0	4,148	3,258	18,990	421.99	421.99
5	4,386	0	7,289	3,604	3,688	18,967	421.50	421.50
6	3,813	6,418	2,826	3,050	2,826	18,932	420.72	420.72
7	0	5,244	2,273	2,316	2,273	12,105	269.01	269.01
8	0	615	603	647	603	2,469	54.86	54.86
9	0	189	213	125	213	740	16.43	16.43

4.4 การเขียนโปรแกรม

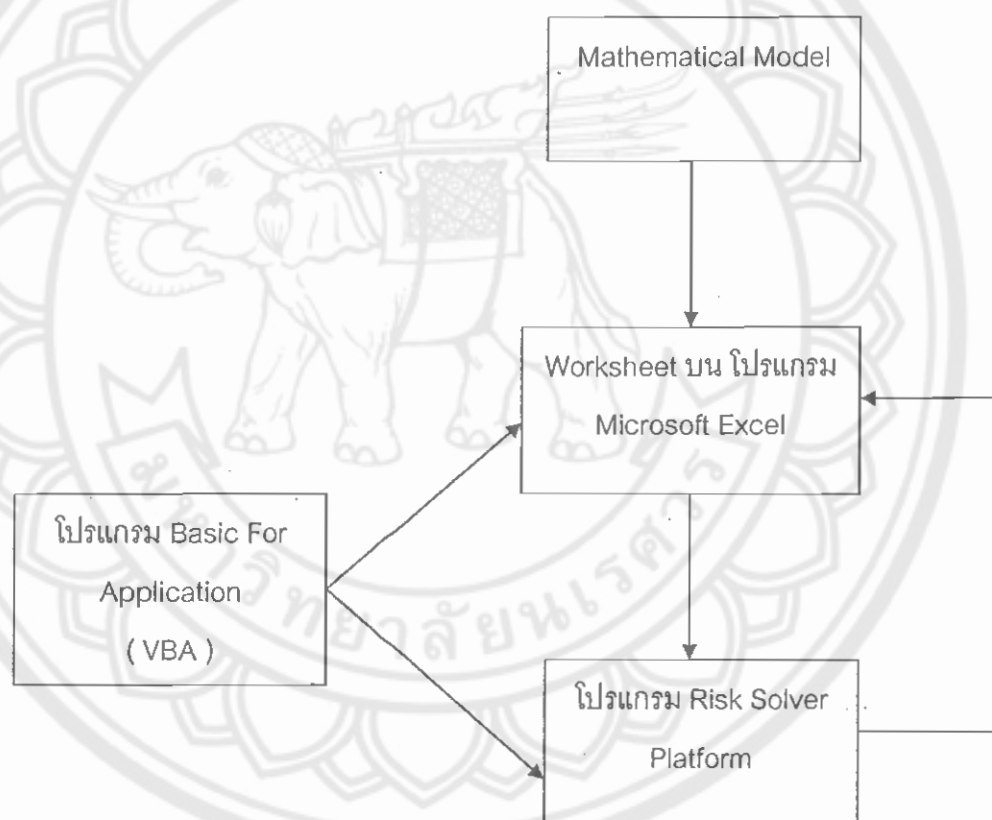
การเขียนโปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิตของดองโดยใช้ Visual Basic For Application (VBA) ซึ่ง Run บนโปรแกรม Microsoft Excel 2003

4.4.1 ส่วนของการสร้างโปรแกรม

การหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดให้กับโปรแกรมการวางแผนการผลิตขิงดองนั้นจะทำการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ขึ้นมาเป็นอันดับแรก หลังจากได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์แล้วเราจะใส่แบบจำลองทางคณิตศาสตร์นี้เข้าไปในโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 โดยอ้างอิงเซลล์ใน Microsoft Excel เพื่อช่วยในการคำนวณหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดออกมา ดังนั้นเนื่องจากใส่แบบจำลองทางคณิตศาสตร์นี้เข้าไปในโปรแกรม Risk Solver Platform Version

9.0 โดยอ้างอิงเซลล์ใน Microsoft Excel จึงต้องมีการสร้างช่องสำหรับตัวแปรต่างๆ ที่จะใช้ในการอ้างอิงเซลล์ทำได้ดังนี้

ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมจะเริ่มจากสร้าง Math Model ให้ครอบคลุมมากที่สุด แล้วนำ Math Model มาใส่ในตารางโปรแกรม Microsoft Excel แล้วมากรอกค่าในโปรแกรม Risk Solver Platform หลังจากนั้นจึงสร้างโปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิตของชิงตงโดยใช้โปรแกรม เพื่อให้ช่วยในการใช้งานโปรแกรมง่ายขึ้น เมื่อได้คำตอบที่เหมาะสมที่สุดโปรแกรมก็จะเชื่อมโยงคำตอบมาที่โปรแกรม Microsoft Excel ดังรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของโปรแกรม

1) สร้าง Interface สำหรับรองรับข้อมูลของตัวแปรตัดสินใจ(Decision Variables) แต่ละตัวทั้งหมด 9 ตัว คือ $D_i^1, E^1, C^1, O^1, W^1, S_i^1, P1_i^1, P2_i^1, P_i^1$ และถ้าตัวแปรที่มีการคำนวณต้องเปิดช่องเพิ่มเพื่อสะดวกในการกรอกข้อมูลลงในโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 ตัวแปรดังกล่าว คือ S_i^1, P_i^1, O^1 สำหรับตัวแปรทุกตัวที่มี Index i จะเปิดช่อง 5 ช่องสำหรับ 1 ตัวแปรดังรูปที่ 4.9

	H	I	J	K	L	M	AX	AY	AZ	BA	BE	BO	BD	BE
1														
2	S						P						w	ot
3	1	2	3	4	5	Total	1	2	3	4	5	Total		จำนวนคน
4														
5	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
6	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
7	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
8	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
9	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
10	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
11	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
12	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0
13														

รูปที่ 4.9 แสดงตัวอย่าง Interface บางส่วน

2) สำหรับตัวแปรที่จะใช้คิดค่าใช้จ่าย คือ $E^1, C^1, O^1, W^1, S_i^1, P1_i^1, P2_i^1$, มีการใส่ค่าใช้จ่ายไว้ด้านล่างด้วย ดังรูปที่ 4.10 เพราะเมื่อโปรแกรมหาคำตอบจะต้องนำค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไปคิดคำนวณด้วยเพื่อให้ได้แผนที่มีค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุด

1								
2	W^t	P_i^t						ot
3		1	2	3	4	5	Total	จำนวนคน
4								
5							0	0
6							0	0
7							0	0
8							0	0
9							0	0
10							0	0
11							0	0
12							0	0
13							0	0
14	180		1				1.25	33.75

รูปที่ 4.10 แสดงตัวอย่างการใส่ค่าใช้จ่ายไว้ด้านล่างของข้อมูลที่ต้องคิดค่าใช้จ่าย

จากรูปที่ 4.10 สามารถอธิบายได้ดังนี้

- หมายเลข 1 เป็นต้นทุนค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานในเวลาปกติ =

$$\sum_i 180W^t$$

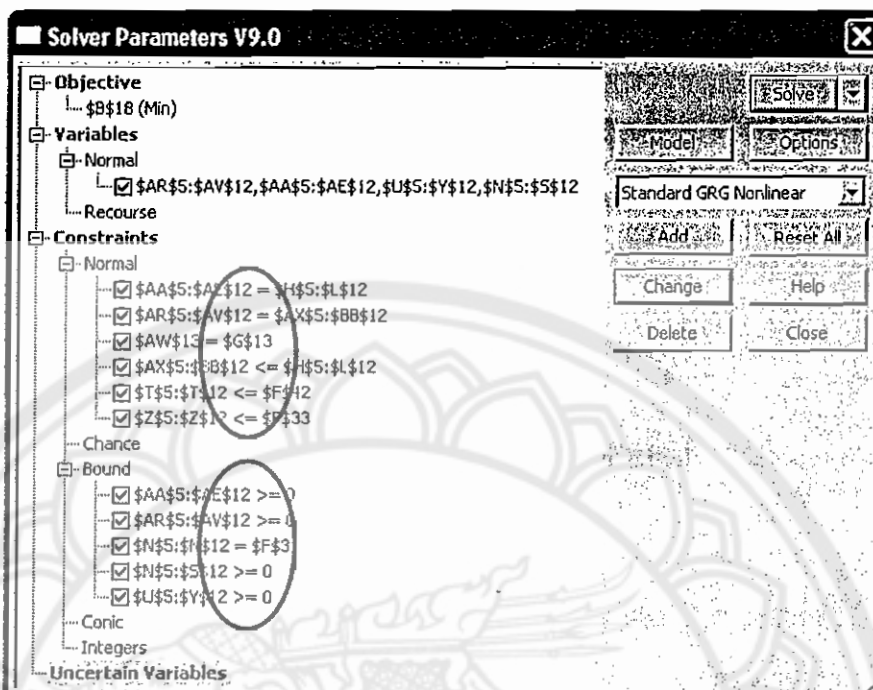
- หมายเลข 2 เป็นต้นทุนค่าแรงงานของตัดแต่งภายในและภายนอกโรงงาน =

$$\sum_i 1.25P_i^t$$

- หมายเลข 3 เป็นต้นทุนค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในการทำงานล่วงเวลา =

$$\sum_i 33.75O^t$$

3) ในการกรอกแบบจำลองทางคณิตศาสตร์นี้เข้าไปในโปรแกรม Risk Solver Platform จะใช้ได้เพียงแค่ เครื่องหมาย \geq , \leq และ $=$ เท่านั้น ดังรูปที่ 4.11

รูปที่ 4.11 แสดงเครื่องหมายที่ใช้ในการกรอกความสัมพันธ์ของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

แต่จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ได้สร้างขึ้นดังต่อไปนี้

$$\text{Min } Z = \sum_t 180W^t + \sum_t 1.25P_i^t + \sum_t 33.75O^t + \sum_t 17P1_i^t + \sum_t 19P2_i^t \quad (1)$$

Subject to:

$$E^t = 32 \quad \forall_t \quad (2)$$

$$C^t \leq 150 \quad \forall_t \quad (3)$$

$$W^t = 40 \quad \forall_t \quad (4)$$

$$O^t = (\text{IF}(P_i^t \leq 300 W^t, "0", \text{IF}(P_i^t > 300W^t, P_i^t - 300W^t))) / 300 \quad \forall_{i,t} \quad (5)$$

$$S_i^t = S^{t-1} - P^{t-1} + D_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (6)$$

$$S_i^t \geq P_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (7)$$

$$P_i^t = P1_i^t + P2_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (8)$$

$$\sum_i P_i^t = \sum_i D_i^t \quad \forall_{i,t} \quad (9)$$

$$W^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (10)$$

$$E^t \geq 0 \quad \forall_t \quad (11)$$

$$C^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (12)$$

$$O^i \geq 0 \quad \forall_i \quad (13)$$

$$S^i_i \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (14)$$

$$P1^i_i \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (15)$$

$$P2^i_i \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (16)$$

$$P^i_i \geq 0 \quad \forall_{i,t} \quad (17)$$

จะเห็นว่าสมการที่ไม่สามารถกรอกเข้าไปในโปรแกรม Risk Solver Platform นั้น จะมีทั้งหมด 3 สมการโดยไม่รวมสมการเป้าหมาย คือ สมการที่ 5 ,6 และ 8 ดังนั้นเพื่อที่จะให้สามารถกรอกสมการทั้ง 3 นี้เข้าไปในโปรแกรม Risk Solver Platform ได้ มีวิธี ดังนี้

ใส่สูตรการคำนวณลงในตารางที่เปิดเพิ่ม คือ

- ช่องของ S^i ที่เปิดเพิ่มมี สูตร คือ $S^i = S^{i-1} - P^{i-1} + D^i$

ตัวอย่างการอ้างอิงเซลล์จากสูตรดังกล่าว เช่น =FP32-D16+B5 เป็นต้น

- ช่องของ P^i ที่เปิดเพิ่มมี สูตร คือ $P^i = P1^i + P2^i$

ตัวอย่างการอ้างอิงเซลล์จากสูตรดังกล่าว เช่น =FP17+B32 เป็นต้น

- ช่องของ O^i ที่เปิดเพิ่มมี สูตร คือ (IF($P^i \leq 300 W^i$,"0",IF($P^i > 300W^i$, $P^i - 300W^i$)))

300

ตัวอย่างการอ้างอิงเซลล์จากสูตรดังกล่าว เช่น=IF(FO32<=\$G\$63,"0"

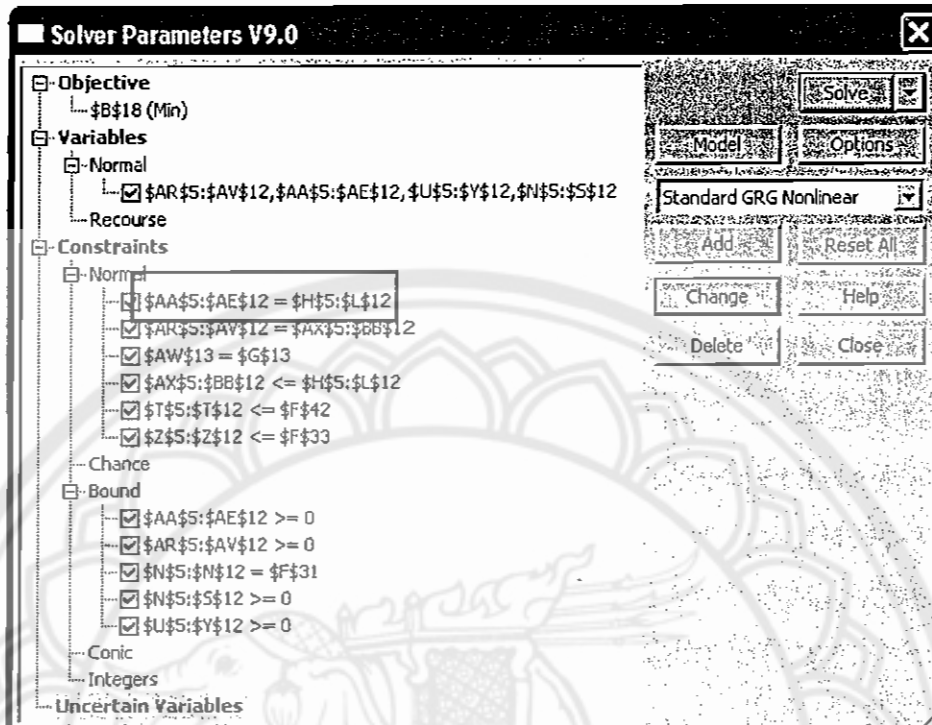
,IF(FO32>\$G\$63,FO32-\$G\$63,0)) เป็นต้น

แล้วในเวลาอ้างอิงเซลล์ในโปรแกรม Risk Solver Platform เราก็จะยกตัวอย่างให้เห็น คือ กำหนดให้ $S^i = S$ ใหม่ที่เปิดช่องเพิ่มดังรูปที่ 4.12 และรูปที่ 4.13 เป็นต้น

	AA	AB	AC	AD	AE
1					
2	S^i				
3	1	2	3	4	5
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					

	H	I	J	K	L
1					
2	S				
3	1	2	3	4	5
4					
5	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
6	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
7	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
8	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
9	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
10	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
11	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500
12	40,500	20,250	13,500	22,500	13,500

รูปที่ 4.12 แสดงตำแหน่งเซลล์ที่ถูกอ้างอิง

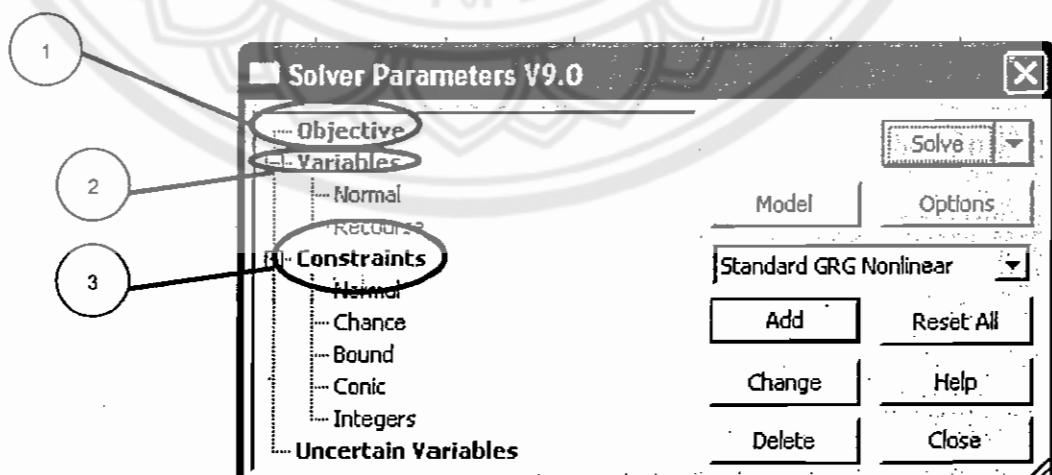

รูปที่ 4.13 แสดงตำแหน่งเซลล์ที่ถูกอ้างอิง (ต่อ)

4) การนำเข้าข้อมูลใน โปรแกรม Risk Solver Platform Version เพื่อให้โปรแกรมหาแผนการผลิตที่เหมาะสมที่สุดมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1) Install โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0

4.2) เข้าสู่โปรแกรมเปิดโปรแกรม Microsoft Excel 2003เลือกที่ Tools > Premium Solver V9.0 > Start Using Premium Solver จะได้กล่องข้อมูลขึ้นมาดังรูปที่ 4.14

รูปที่ 4.14 กล่องรับข้อมูลของโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0

4.3) คลิกที่ ปุ่ม Add เพื่อกำหนดสมการที่ได้สร้างขึ้นมีดังต่อไปนี้

- หมายเลข 1 ตำแหน่ง Objective คลิกที่ Objective > Add > Set cell
(ตรงกับเซลล์ B62 ในชีทบน Excel) > To : Min > OK

- หมายเลข 2 ตำแหน่ง Variables คลิกที่ Variables > Add > Cell
Reference > OK

Cell Reference คือ ตำแหน่งที่ต้องการให้โปรแกรมช่วยหาคำตอบซึ่งตรงกับเซลล์ CI36:FN41,B20:CI25,FP5:IU10,CI5:FN10 ในชีทบน Excel

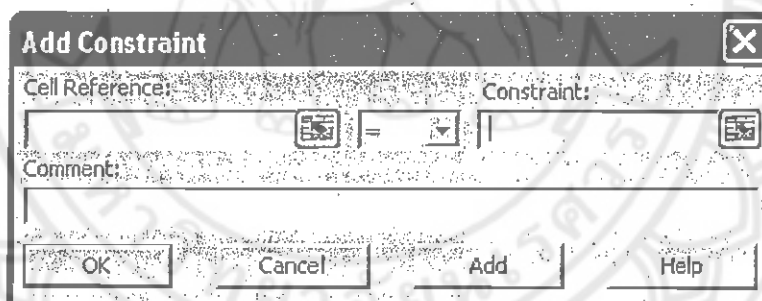
CI36:FN41 คือ E'

B20:CI25 คือ O', W' และ S'

FP5:IU10 คือ C'

CI5:FN10 คือ P'

- หมายเลข 3 ตำแหน่ง Constraints คลิกที่ Constraints > Add สมการ
ที่ละสมการในช่องกรอกข้อมูลที่โปรแกรม Solver กำหนดให้ (ดังรูปที่ 4.15) > OK

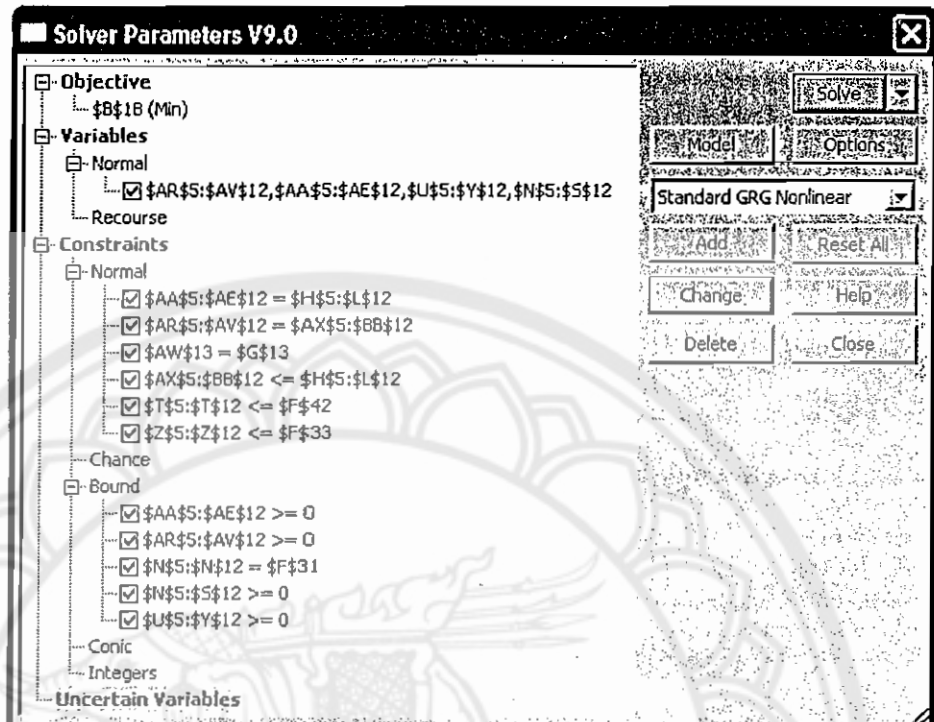
รูปที่ 4. 15 ช่องกรอกข้อมูลที่โปรแกรม Solver กำหนดให้

สมการเงื่อนไขที่จะกรอกมีดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ของสมการกับ Cell ใน Excel

ลำดับ	สมการ	Cell
1	$W^t = 40$	C20:C25 = G69
2	$E^t = 32$	FO5:FO10 ≤ N67
3	$C^t \leq 150$	IV5:IV10 ≤ G71
4	$O^t = (IF(P_1^t \leq 300W^t, "0", IF(P_1^t > 300W^t, P_1^t - 300W^t)))/300$	B20:B25 = C52:C57
5	$S_1^t = S_1^{t-1} - P_1^{t-1} + D_1^t$	D20:CI25 = CJ20:FO25
6	$P_1^t = P1_1^t + P2_1^t$	CI36:FN41 = FP36: IU41
7	O^t, W^t และ $S_1^t \geq 0$	B20:CI25 ≥ 0
8	$P_1^t \leq S_1^t$	FP36:IU41 ≤ B5:CG10
9	$\sum_i P_i^t = \sum_i D_i^t$	G13 = AW13
10	$E^t \geq 0$	FO5:FO10 ≥ 0
11	$C^t \geq 0$	IV5:IV10 ≥ 0
12	$P_1^t \geq 0$	CI36:FN41 ≥ 0

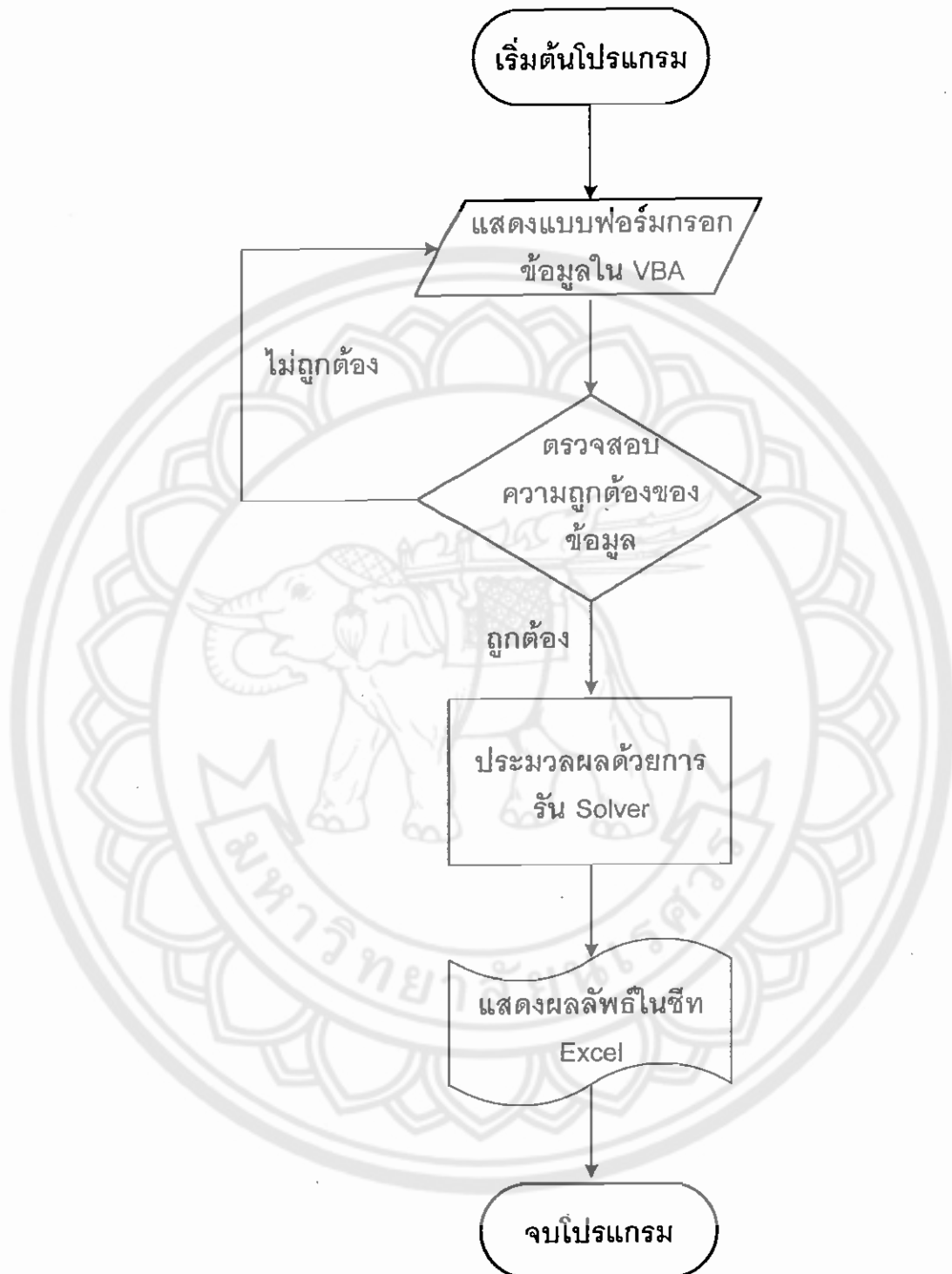
เมื่อเสร็จสิ้นจะได้กล่องรับข้อมูลที่มีสมการที่ Add เข้าโดยอ้างอิงจากเซลล์บน Microsoft Excel ดังรูปที่ 4.16

รูปที่ 4.16 แสดงข้อมูลที่ Add เข้าโดยอ้างอิงจากเซลล์บน Microsoft Excel

4.4) หลังจากนำเข้าข้อมูลเสร็จสิ้นคลิกที่ ปุ่ม Solve โปรแกรมจะประมวลผลหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดให้

หลังจากสร้าง Interface เสร็จสมบูรณ์ จึงจะทำการสร้างโปรแกรมที่สมบูรณ์ขึ้น โดยมีแผนผังการทำงานของโปรแกรม ดังรูป 4.17 เริ่มจากการเริ่มต้นโปรแกรมโดยการคลิกปุ่ม Start จะมีแบบฟอร์มให้กรอกข้อมูล แล้วทำการกรอกข้อมูลให้เรียบร้อยจากนั้นโปรแกรมจะทำการตรวจสอบความถูกต้อง ถ้ากรอกข้อมูลไม่ถูกต้องโปรแกรมจะตอบโต้แล้วให้ทำการกรอกข้อมูลใหม่ เมื่อกรอกข้อมูลถูกต้องแล้ว ให้ทำการกดปุ่ม Solver โปรแกรมจะช่วยหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดให้ หลังจากโปรแกรมรัน Solver เสร็จสิ้น ผลลัพธ์ที่ได้จะแสดงใน Sheet สรุปใน Microsoft Excel แล้วจบการทำงานของโปรแกรม

รูปที่ 4.17 แผนผังการทำงานของโปรแกรม

4.4.2 ส่วนของ User Interface

4.4.2.1 หน้าแรกของโปรแกรม

1) การสร้างปุ่มกดเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้โดย คลิกขวาที่แถบ Taskbar เลือกที่ Control toolbox และ Visual Basic จะปรากฏแถบเครื่องมือเลือกที่ command Button ลากเมาส์ตามขนาดที่ต้องการ

2) การบันทึกมาโคร ทำได้โดยเลือกเมนู Tools > Macro > Record New Macro ตั้งชื่อมาโครลงในช่อง Macro name และ คลิก OK เพื่อเริ่มบันทึกมาโครเมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนให้กดปุ่ม Stop Recording (ปุ่มสี่เหลี่ยม)

3) การใช้มาโคร ทำได้โดยคลิกขวาที่ปุ่ม เลือก Assign Macro เลือกมาโครที่ต้องการ แล้วกด OK

เมื่อสร้างเสร็จจะได้ดังรูปที่ 4.18 และสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่ ภาคผนวก ก.

รูปที่ 4.18 หน้าแรกของโปรแกรม

4.4.2.2 Program Map

เป็นการอธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปุ่มต่าง ๆ ของโปรแกรม

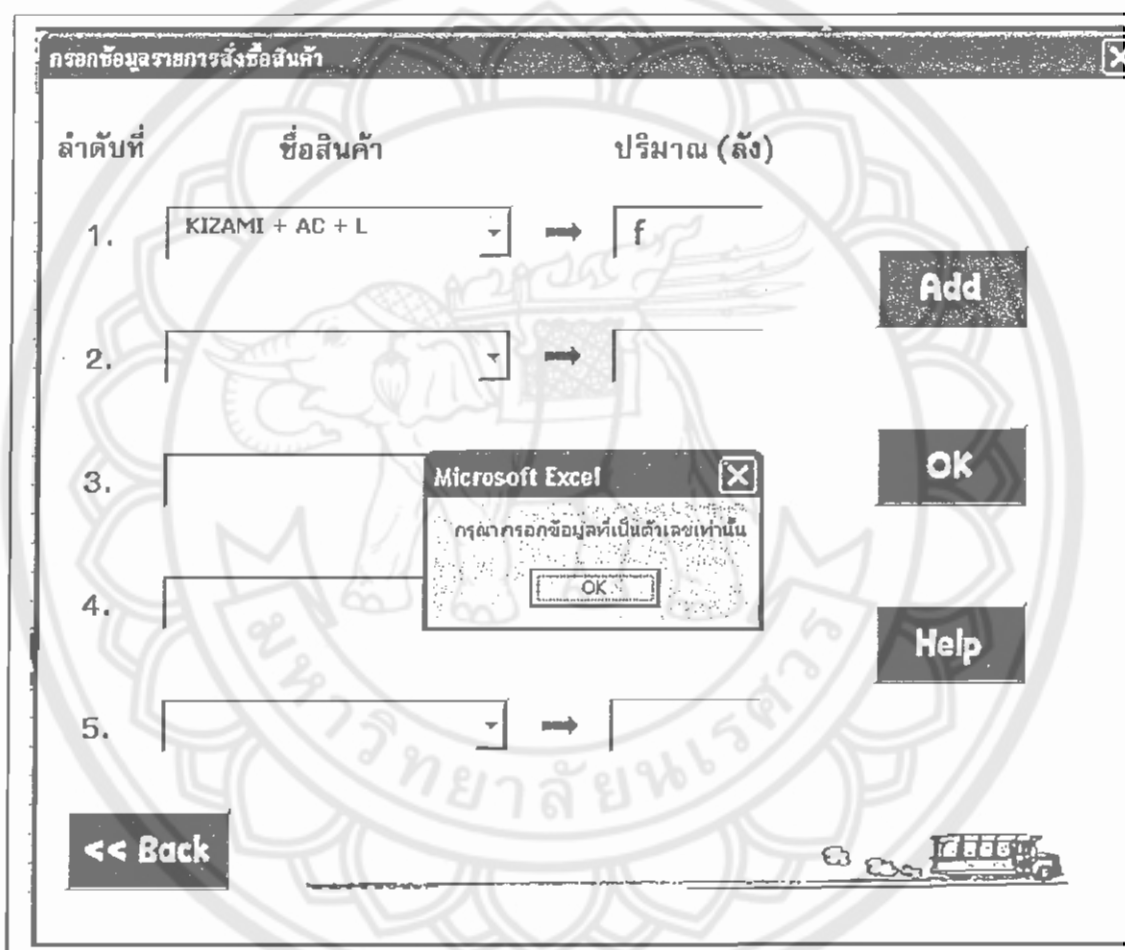
ดังรูปที่ 4.19

รูปที่ 4.19 Program Map

4.4.2.3 ลักษณะการแจ้งข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการใช้โปรแกรม

ความผิดพลาดที่เกิดจากการกรอกข้อมูลลงไปผิด ซึ่งเป็นการแจ้งให้ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลที่กรอกไม่เป็นไปตามข้อกำหนด เช่น ในการกรอกข้อมูลของปริมาณการสั่งซื้อต้องกรอกข้อมูลเป็นตัวเลข ถ้าเรากรอกข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเลข ทางโปรแกรมจะมีการแจ้งเตือนเพื่อให้ผู้ใช้แก้ไข ดังรูปที่ 4.20

รูปที่ 4.20 การแจ้งข้อผิดพลาดเมื่อผู้ใช้โปรแกรมกรอกข้อมูลไม่ตรงตามข้อกำหนด

จากรูปที่ 4.20 เมื่อปรากฏขึ้นเพื่อบอกรายละเอียดให้ผู้ใช้ได้ทราบวิธีแก้ไขแล้วกดปุ่ม OK เพื่อกรอกข้อมูลใหม่ลงไป

4.4.2.4 การระบุพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในหน้าของการกรอกข้อมูลปริมาณการสั่งซื้อสินค้า ดังรูปที่ 4.21

รูปที่ 4.21 แสดงแบบฟอร์มการรับค่าปริมาณการสั่งซื้อสินค้า

ส่วนรายละเอียดของข้อมูลที่จะนำข้อมูลที่จะนำมาใช้กำหนดค่าพารามิเตอร์ จะถูกแสดงตามหมายเลขต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- หมายเลข 1 กรอกชื่อสินค้าที่ได้รับการสั่งซื้อ โดยกดปุ่ม แล้วเลือกชื่อสินค้าที่ต้องการ
- หมายเลข 2 กรอกปริมาณการสั่งซื้อตามใบรายการสั่งซื้อ มีหน่วยเป็นลัง
- หมายเลข 3 ปุ่ม Add ข้อมูลลงใน Microsoft Excel
- หมายเลข 4 ปุ่ม OK เพื่อไปยังขั้นตอนต่อไป
- หมายเลข 5 ปุ่ม Help บอกขั้นตอนในการกรอกข้อมูล
- หมายเลข 6 ปุ่ม Back กลับไปยังหน้าก่อนหน้า

4.4.2.5 การระบุพารามิเตอร์ต่างๆ ในหน้าของ การกรอกข้อมูลพนักงานดังรูปที่ 4.22

กรอกข้อมูลพนักงาน

จำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงาน Add 1

จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงาน

กลุ่ม A	<input type="text"/>	คน
กลุ่ม B	<input type="text"/>	คน
กลุ่ม C	<input type="text"/>	คน
กลุ่ม D	<input type="text"/>	คน
กลุ่ม E	<input type="text"/>	คน

Add 2

<< Back OK Help

รูปที่ 4.22 แสดงแบบฟอร์มการรับค่าจำนวนพนักงาน

ส่วนรายละเอียดของข้อมูลที่จะนำข้อมูลที่จะนำมาใช้กำหนดค่าพารามิเตอร์ จะถูกแสดงตามหมายเลขต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- หมายเลข 1 กรอกจำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงาน
- หมายเลข 2 กรอกจำนวนพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงานแบ่งเป็นกลุ่มตามความสามารถในการชุดตัดแต่ง
- หมายเลข 3 ปุ่ม Add1 กรอกข้อมูลจำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงานลงใน Microsoft Excel
- หมายเลข 4 ปุ่ม Add2 กรอกข้อมูลพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงานลงใน Microsoft Excel

หมายเลข 5 ปุ่ม Help บอกขั้นตอนในการกรอกข้อมูล

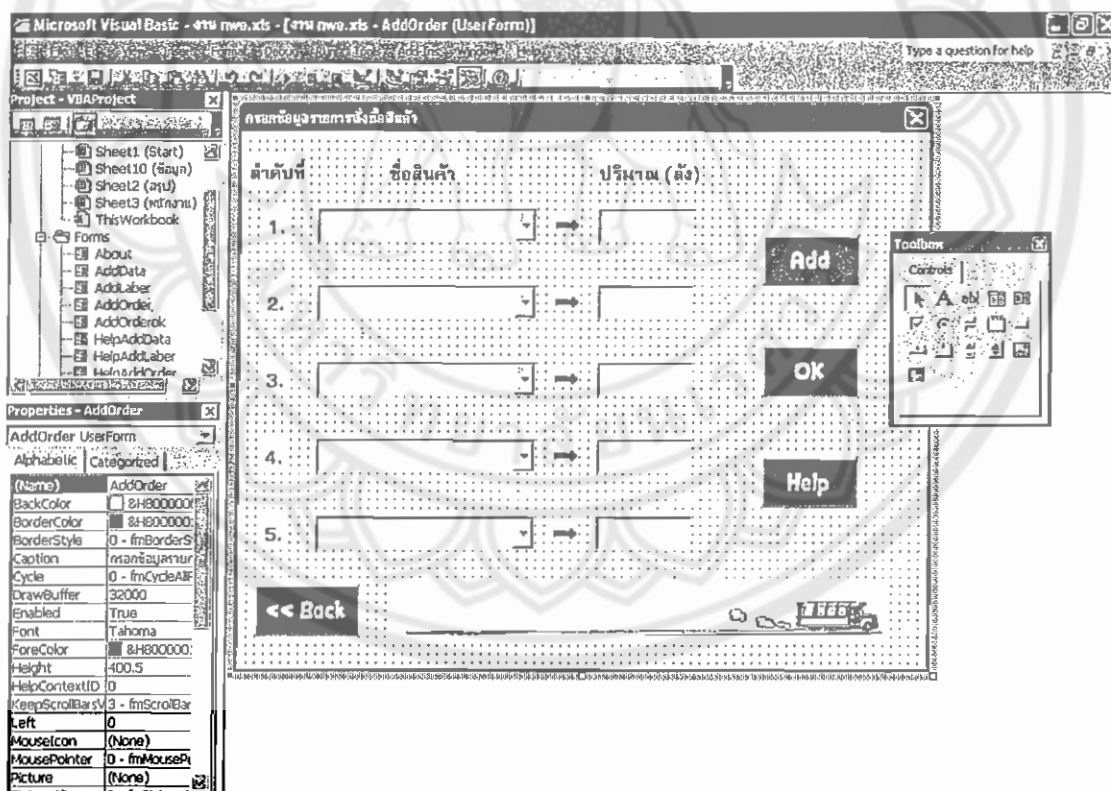
หมายเลข 6 ปุ่ม OK เพื่อไปยังขั้นตอนต่อไป

หมายเลข 7 ปุ่ม Back กลับไปยังหน้าก่อนหน้า

4.4.3 ส่วนของ Source Code Program

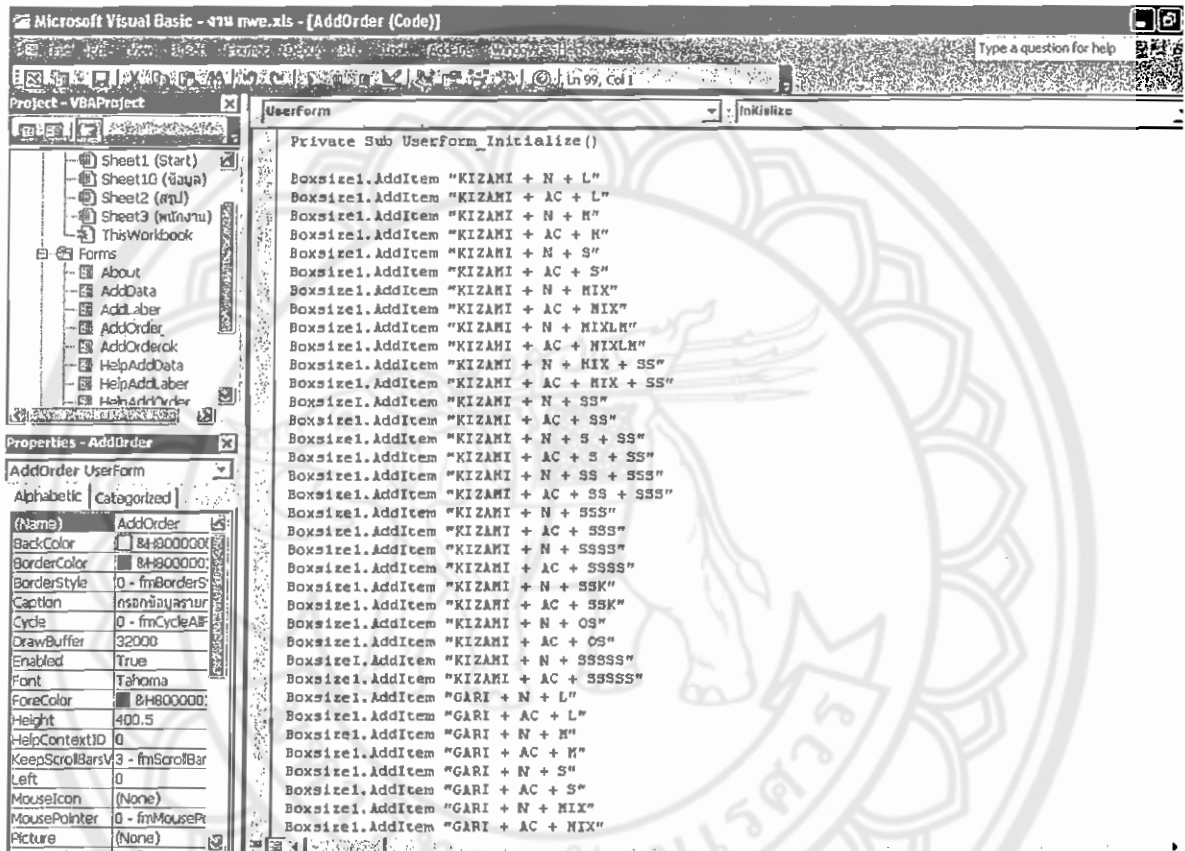
ในส่วนของการเขียนโปรแกรมจะใช้ VBA ที่อยู่ใน Microsoft Excel เพื่อใช้สร้างฟอร์มต่างๆ โดยเริ่มจากการคลิกไปที่ Tools > Macro > Visual Basic Editor และมีวิธีการดังนี้

1) การเลือกฟอร์มให้ทำการคลิกขวา แล้วเลือก New Form ทำการตั้งชื่อ Form ตามต้องการจากนั้นจะปรากฏ Tools Box ที่มีไอคอนให้เลือกใช้ จากนั้นทำการสร้างปุ่มและแถบเครื่องมือต่างๆ และเครื่องมือที่ใช้มีดังต่อไปนี้ Textbox , Label , Frame , command Button และ Scrollbar เมื่อสร้างเสร็จจะได้ฟอร์มดังรูปที่ 4.23

รูปที่ 4.23 แสดงการสร้างฟอร์มใน VBA

2) การลง Code โปรแกรม (คำสั่งในการทำงาน) ให้กับปุ่มต่างๆ ทำได้โดยการดับเบิลคลิกที่ปุ่มหรือแถบเลื่อนนั้น ๆ แล้วทำการเขียน Code โปรแกรมลงไป ดังรูปที่ 4.24 และเมื่อเขียนเสร็จให้ไปที่ Run > Run Sub เพื่อตรวจสอบ Code และรันโปรแกรม และสามารถอ่านโค้ดเพิ่มเติมได้ที่ภาคผนวก ข.

รูปที่ 4.24 แสดงการเขียน Code โปรแกรมใน VBA

4.5 การปรับแผนการผลิตเชิงดอง

เนื่องจากการผลิตเชิงดองเป็นการผลิตโดยใช้แรงของคนซึ่งจะต้องขุดตัดแต่ง ดังนั้นความสามารถในการทำงานจึงไม่เป็นมาตรฐาน หรือความสามารถของแต่ละวันจะไม่เท่ากัน ดังนั้นเมื่อมีแผนการผลิตเชิงดองจากโปรแกรมช่วยในการผลิตสำหรับเชิงดองแล้ว เมื่อนำมาผลิตจริงอาจจะผลิตเชิงดองได้ไม่เท่าตามแผนจึงต้องมีการปรับแผนใหม่เกิดขึ้นดังนี้

1) เมื่อทำการวางแผนโดยใช้โปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิตสำหรับเชิงดองแล้วในแผนจะบอกว่าในแต่ละวันจะต้องผลิตเชิงดองจำนวนเท่าไรดังรูปที่ 4.25

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานดัดแปลง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ทำ OT	
	ในโรงงาน	นอกโรงงาน		คน/ชั่วโมง	คน/2ชั่วโมง
2	32	149	2	23	12
3	32	149	3	23	12
4	32	149	4	23	12
5	32	149	5	23	12
6	32	134	6	19	10
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์							
วันที่	ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดรวม					ปริมาณผลิตภัณฑ์เคเกรด	
	1	2	3	4	5	กิโลกรัม	ลิตร
	KIZAMI, N, S, SS	HALF, N, MDX, SS	GARI, AC, MDLM	KIZAMI, AC, MDX, SS	GARI, N, SSK		
2	18,621	0	0	414	0	19,035	422.99
3	8,038	1,841	297	8,196	640	19,012	422.49
4	5,642	5,943	0	4,148	3,258	18,990	421.99
5	4,386	0	7,289	3,604	3,688	18,967	421.50
6	3,813	6,418	2,826	3,050	2,826	18,932	420.72
7	0	5,244	2,273	2,316	2,273	12,105	269.01
8	0	615	603	647	603	2,469	54.86
9	0	189	213	125	213	740	16.43

รูปที่ 4.25 ผลการคำนวณที่ได้จากโปรแกรมในส่วนของผลิตภัณฑ์

2) เมื่อทำการผลิตซิงดองเสร็จสิ้นในวันที่ 1 ก็จะทำให้การผลิตซิงดองได้ขนาดใดเป็นจำนวนเท่าไร และการผลิตรวมทั้งหมดทุกขนาดเป็นจำนวนเท่าไร ถ้าผลิตได้ตามแผนที่โปรแกรมวางไว้ให้ทำการผลิตต่อไป แต่ถ้าไม่สามารถผลิตได้ตามแผนให้นำจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จริงไปใส่ในช่อง Update เช่น จากแผนต้องผลิตผลิตภัณฑ์ที่ 1 ให้ได้ 18,621 กิโลกรัม แต่ทำการผลิตจริงได้เพียง 15,000 กิโลกรัม ไปกรอกในช่อง Update เพื่อที่จะทำการคำนวณเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดอีกครั้ง ดังรูปที่ 4.26

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานดัดแปลง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ทำ OT	
	ในโรงงาน	นอกโรงงาน		คน/ชั่วโมง	คน/2ชั่วโมง
2	32	150	2	24	12
3	32	150	3	24	12
4	32	150	4	24	12
5	32	150	5	24	12
6	32	26	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์							
วันที่	ปีการผลิต/วันที่ทำการผลิต					ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิตรวม	
	1 KIZAMI, N, S, SS	2 HALF, N, MIX, SS	3 GARI, AC, MIXLM	4 KIZAMI, AC, MIX, SS	5 GARI, N, SSK	กิโลกรัม	ลิตร
	8,557	1,591	0	8,909	0	19,057	423.49
	5,833	8,175	0	2,034	3,015	19,057	423.49
	5,520	1,757	5,580	3,637	2,564	19,057	423.49
	0	6,501	4,185	4,185	4,185	19,057	423.49
	0	892	2,313	2,363	2,338	7,908	175.71
	4,888	151	223	270	245	5,557	123.49
	921	1,184	1,197	1,102	1,152	5,557	123.49

รูปที่ 4.26 ผลการ Update ที่ได้จากโปรแกรม

4.6 ผลการทดสอบโปรแกรมวางแผนการผลิตเชิงดอง

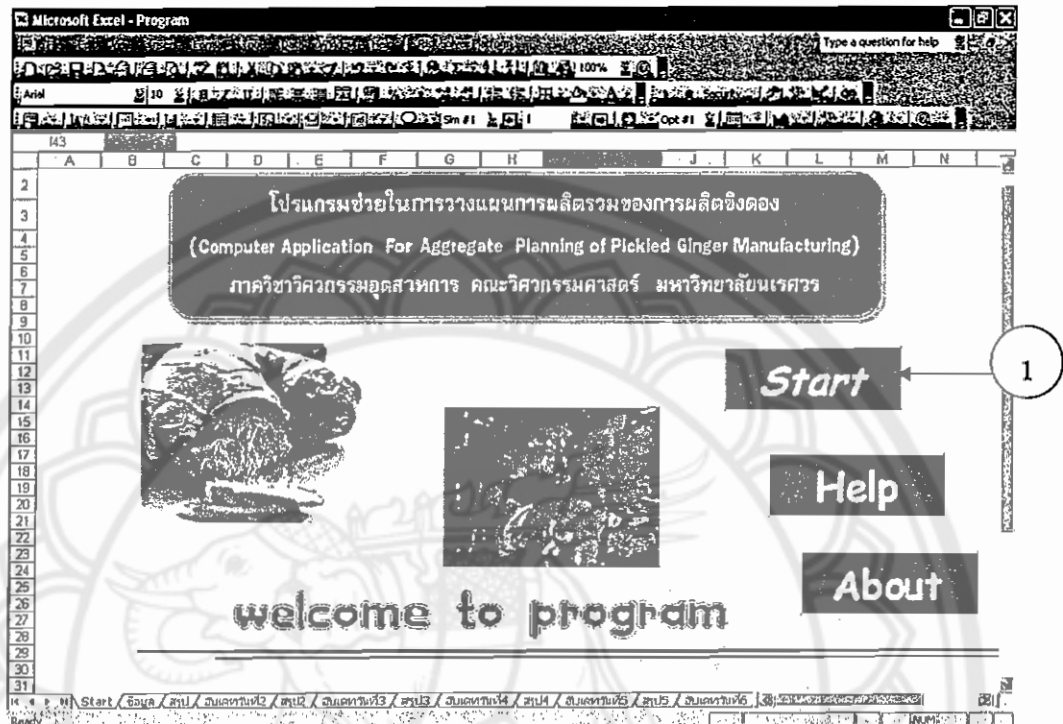
4.6.1 การทดสอบการวางแผนการผลิต

1) รับใบรายการสั่งสินค้าจากลูกค้าสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.5 โดยกำหนดระยะเวลาการผลิต 8 วัน

ตารางที่ 4.5 แสดงรายการสั่งซื้อสินค้าของลูกค้า

ชื่อสินค้า	ปริมาณที่ต้องการ(ลัง)
KIZAMI, N, S, SS	900
HALF, N, MIX, SS	450
GARI, AC, MIXLM	300
KIZAMI, AC, MIX, SS	500
GARI, N, SSK	300

2) เปิดโปรแกรมจากแฟ้มใน Microsoft Excel จะขึ้นหน้าจอแรกของโปรแกรมดังรูปที่ 4.27

รูปที่ 4.27 แสดงหน้าจอแรกของโปรแกรม

คลิกที่ หมายเลข 1 (Start) เพื่อเข้าสู่โปรแกรม แล้วจะพบหน้าจอแรกของการกรอกข้อมูล ดังรูปที่ 4.28

รูปที่ 4.28 แสดงหน้ากรอกข้อมูล

3) คลิกที่ปุ่มหมายเลข 1 (Add 1) ในรูปที่ 4.28 จะพบช่องใช้กรอกข้อมูล แล้วทำการกรอกข้อมูลตามใบรายการสั่งซื้อสินค้าดังรูปที่ 4.29

ลำดับที่	ชื่อสินค้า	ปริมาณ (ถัง)
1.	KIZAMI , N , S , SS	900
2.	HALF , N , MIX , SS	450
3.	GARI , AC , MIXLM	300
4.	KIZAMI , AC , MIX , SS	500
5.	GARI , N , SSK	300

รูปที่ 4.29 แสดงการกรอกข้อมูลสินค้า

เมื่อกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วให้คลิกที่ปุ่มหมายเลข 1 (Add) ในรูปที่ 4.29 แล้วจะมีกล่องข้อความตอบได้ว่า กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ดังรูปที่ 4.30 หลังจากนั้นให้กดปุ่มหมายเลข 1 (OK) (ในรูปที่ 4.30) เพื่อเข้าไปสู่ขั้นตอนถัดไป โดยจะกลับมายังหน้าหลักดังรูปที่ 4.29

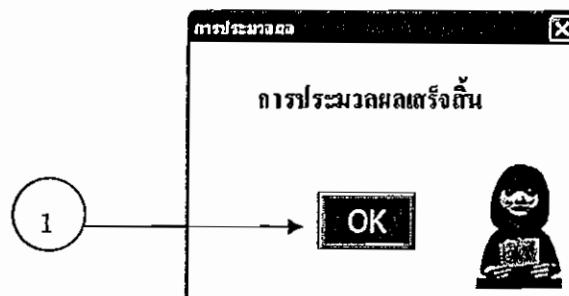
รูปที่ 4.30 แสดงกล่องข้อความโต้ตอบเมื่อกรอกข้อมูลแล้ว

4) หลังจากกลับมายังหน้าหลักดังรูปที่ 4.28 แล้วขั้นตอนต่อไปคือการกรอกข้อมูลของพนักงานโดยคลิกที่ หมายเลข 2 ของรูปที่ 4.26 (Add2) จะปรากฏรูปที่ 4.31 ช่องว่างให้กรอกข้อมูลของพนักงานอยู่ 2 ส่วน คือ จำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงาน และจำนวนพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงานแล้วให้กรอกข้อมูลตามความจริง

รูปที่ 4.31 แสดงช่องสำหรับกรอกข้อมูลการมาทำงานของพนักงาน

จากรูปที่ 4.31 ในการกรอกข้อมูลให้เริ่มกรอกจำนวนพนักงานคัดขนาดที่มาทำงาน แล้วคลิกที่หมายเลข 1 (Add 1) หลังจากนั้นจึงกรอกข้อมูลจำนวนพนักงานชุดตัดแต่งที่มาทำงาน แล้วคลิกที่หมายเลข 2 (Add 2) เมื่อคลิกปุ่มหมายเลข 1 และหมายเลข 2 เรียบร้อยแล้วจึงคลิกปุ่มหมายเลข 3 (OK) เพื่อเข้าไปสู่ขั้นตอนถัดไป โดยจะกลับมายังหน้าหลักดังรูปที่ 4.28 อีกครั้ง

5) เมื่อกรอกข้อมูลจำนวนพนักงานทั้ง 2 ส่วนเรียบร้อยแล้วให้คลิกที่ หมายเลข 4 (Solver) ของรูปที่ 4.28 โปรแกรมจะทำการคำนวณหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดให้ เมื่อสิ้นสุดการคำนวณจะมีกล่องข้อความยืนยันการประมวลผล ดังรูปที่ 4.32

รูปที่ 4.32 แสดงกล่องข้อความยืนยันการประมวลผล

6) คลิกที่หมายเลข 1 ของรูปที่ 4.32 โปรแกรมจะแสดงที่หน้าสรุปและผลที่ได้จากโปรแกรม
ดังรูปที่ 4.33

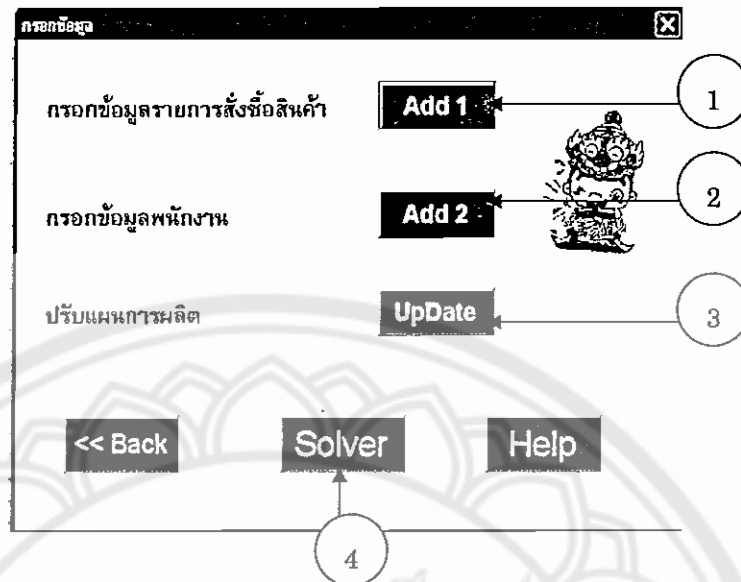
ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานตัดแต่ง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ท่า OT	
	10/เครื่อง	บรรจุ/เครื่อง		คั/เครื่อง	คั/เครื่อง
1	32	149	1	23	12
2	32	149	2	23	12
3	32	149	3	23	12
4	32	149	4	23	12
5	32	134	5	19	10
6	32	0	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์							
วันที่	ผลิตภัณฑ์					ปริมาณผลิตภัณฑ์ผลรวม	
	1	2	3	4	5	คั/เครื่อง	คั/เครื่อง
	KIZAMI, N, S, SS	HALF, N, MIX, SS	GARI, AC, MDLM	KIZAMI, AC, MIX, SS	GARI, N, SSK		
1	18,621	0	0	414	0	19,035	422.99
2	8,038	1,841	297	8,196	640	19,012	422.49
3	5,642	5,943	0	4,148	3,258	18,990	421.99
4	4,386	0	7,289	3,604	3,688	18,967	421.50
5	3,813	6,418	2,826	3,050	2,826	18,932	420.72
6	0	5,244	2,273	2,316	2,273	12,105	269.01
7	0	615	603	647	603	2,469	54.86
8	0	189	213	125	213	740	16.43

รูปที่ 4.33 แสดงการคำนวณที่ได้จากโปรแกรม

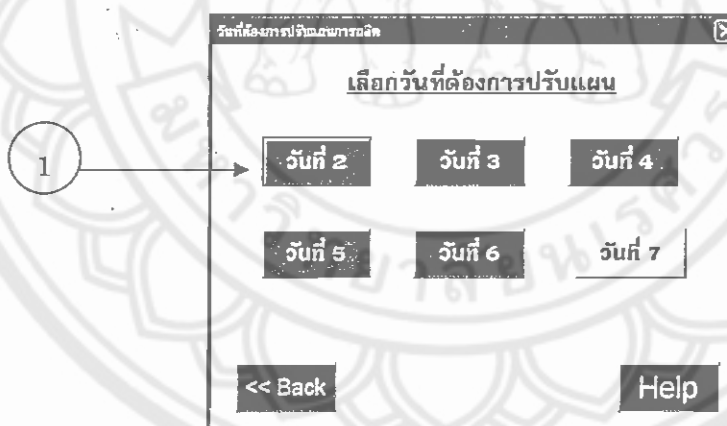
4.6.2 การทดสอบการปรับแผนการผลิตซึ่งดองด้วยโปรแกรม

การปรับแผนจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อปริมาณสินค้าที่ผลิตได้จริงน้อยกว่าปริมาณสินค้าที่วางแผนการผลิตไว้ จึงควรมีการปรับแผนเพื่อให้ผลิตสินค้าให้ทันตามใบรายการสั่งซื้อสินค้า การปรับแผนการผลิตทำได้โดย

รูปที่ 4.34 แสดงหน้ากรอกข้อมูล

1) คลิกที่ปุ่มหมายเลข 3 (Up Date) ในรูปที่ 4.34 จะพบหน้าให้เราเลือกว่าเราจะทำการปรับแผนวันไหนตามที่ต้องการ ดังรูปที่ 4.35

รูปที่ 4.35 แสดงหน้า ให้เลือกวันที่ต้องการปรับแผน

ในตัวอย่างนี้จะกำหนดให้ปรับแผนการผลิตในวันที่ 2 เนื่องจากวันที่ 1 ผลิตได้ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้คือ สินค้ารายการที่ 1 ผลิตสินค้าได้เพียง 15,000 กิโลกรัมจากเดิมต้องผลิตให้ได้ 18,621 กิโลกรัม

2) จากรูปที่ 4.35 คลิกที่หมายเลข 1 (วันที่2) เพื่อปรับแผนการผลิตในวันที่ 2 จะมีช่องรับข้อมูลให้กรอกปริมาณสินค้าที่ผลิตไม่ได้ตามแผนที่กำหนด ดังนั้นจะกรอกจำนวนสินค้าของรายการที่ 1 ที่ผลิตได้เพียง 15,000 กิโลกรัม ดังรูปที่ 4.36

ลำดับที่	ปริมาณที่ผลิตได้(kg)	
1.	15000	Add
2.		
3.		Solver
4.		
5.		

<< Back Help

รูปที่ 4.36 แสดงหน้ารับข้อมูลในการปรับแผนการผลิตในวันที่ 2

3) เมื่อกรอกตัวเลขเรียบร้อยแล้วให้คลิกปุ่มหมายเลข 1 (Add) แล้วคลิกปุ่มหมายเลข 2 (Solver) ในรูปที่ 4.36 โปรแกรมจะทำการคำนวณหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดให้ เมื่อสิ้นสุดการคำนวณจะมีกล่องข้อความยืนยันการประมวลผล ดังรูปที่ 4.37

รูปที่ 4.37 แสดงกล่องข้อความยืนยันการประมวลผล

4) คลิกที่หมายเลข 1 (OK) ของรูปที่ 4.37 โปรแกรมจะส่งไปที่หน้าแสดงผล และผลที่ได้จากโปรแกรมหาดังรูปที่ 4.38

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานตัดแต่ง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคัดขนาดที่ทำ OT	
	ปกติ/โรงงาน	ปกติ/โรงงาน		ปกติ/โรงงาน	ปกติ/โรงงาน
2	32	150	2	24	12
3	32	150	3	24	12
4	32	150	4	24	12
5	32	150	5	24	12
6	32	26	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์							
วันที่	ข้อมูลผลิตภัณฑ์หัวการผลิต					ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิต	
	1	2	3	4	5	ปกติ	OT
	KIZAMI, N, S, SS	HALF, N, MIX, SS	GARI, AC, MIX, M	KIZAMI, AC, MIX, SS	GARI, N, SSK		
2	8,557	1,591	0	8,909	0	19,057	423.49
3	5,833	8,175	0	2,034	3,015	19,057	423.49
4	5,520	1,757	5,580	3,637	2,564	19,057	423.49
5	0	6,501	4,185	4,185	4,185	19,057	423.49
6	0	892	2,315	2,363	2,338	7,908	175.73
7	4,668	151	223	270	245	5,657	123.49
8	921	1,184	1,197	1,102	1,152	5,657	123.49

รูปที่ 4.38 แสดงผลการปรับแผนที่ได้จากโปรแกรม

4.7 วิธีการดำเนินการในการใช้โปรแกรม

เมื่อใช้โปรแกรมวางแผนการผลิตแล้ว จะได้แผนการผลิตดังรูปที่ 4.33 ให้ปริ้นแผนการผลิตที่ได้ออกมาเพื่อใช้เป็นแผนในการปฏิบัติงานในวันที่ 1 ถึงวันที่ 8 โดยใช้กำลังคนในการคัดขนาดกำลังคนในการชุดตัดแต่งในโรงงาน และกำลังคนของผู้รับจ้างชุดตัดแต่ง แล้วจัดให้พนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลา ตามแผนการผลิตในวันที่ 1 หลังจากนั้นหลังจากนั้นให้ตรวจเช็คปริมาณขิงที่ผลิตได้ว่าเป็นไปตามแผนการผลิตที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามแผนการผลิตที่ได้วางแผนไว้ก็ให้ใช้แผนการผลิตในวันที่ 2 ได้ตามปกติ แต่ถ้าผลิตไม่ได้เป็นไปตามแผนการผลิตที่ได้วางแผนไว้ให้ทำการ Update แผนการผลิตในวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 ใหม่ จะได้แผนการผลิตใหม่ ดังรูปที่ 4.38 จะทำการผลิตตามแผนการผลิตในวันที่ 2 แล้วหลังจากนั้นให้ทำตามขั้นตอนนี้ทุกวันก็จะสามารถช่วยให้ผลิตขิงแดงได้ทันตามรายการสั่งซื้อของลูกค้าได้ แต่ถ้าไม่สามารถผลิตได้ทันเราก็จะสามารถเตรียมการแก้ไขล่วงหน้าได้ทันเวลาเพราะมีโปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิต

4.8 การวิเคราะห์ความไว (Sensitivity analysis)

เพื่อทดสอบผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ หลังจากการคำนวณจนได้คำตอบที่เหมาะสมที่สุดแล้ว เนื่องจากคำตอบที่เหมาะสม

ที่สุดที่เราหาได้นั้น เป็นคำตอบที่เกิดจากการที่เราสมมติค่าพารามิเตอร์ทั้งหมดคงที่ ซึ่งในชีวิตจริงค่าพารามิเตอร์เหล่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

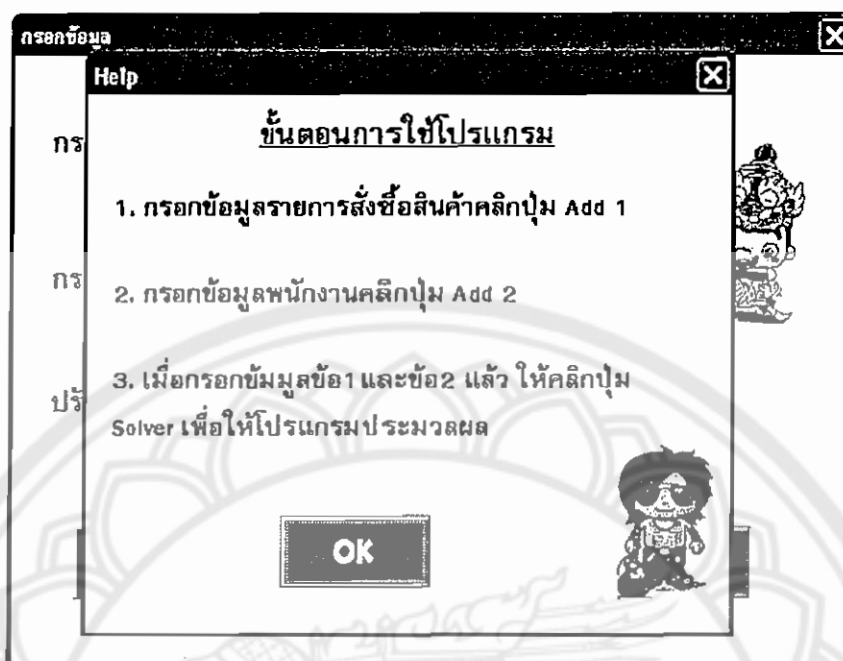
จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 ได้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด (Optimal Solution) ค่าใช้จ่ายในการผลิตชิงตองในระยะเวลา 8 วัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2,413,899 บาท และเมื่อเปลี่ยนแปลงสัมประสิทธิ์ของสมการเป้าหมาย (Objective function) ซึ่งส่งผลให้สมการเป้าหมายมีค่าที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำการเพิ่มค่าใช้จ่ายแรงงานของพนักงานชั่วคราวขึ้น 10 % จากการประมวลผลพบว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตชิงตองในระยะเวลา 8 วัน เพิ่มขึ้นเป็น 2,419,659 บาท หลังจากนั้นทำการลดค่าใช้จ่ายแรงงานของพนักงานชั่วคราวลง 10 % ทำให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตชิงตองในระยะเวลา 8 วัน ลดลงเหลือ 2,408,139 บาท ซึ่งจะเห็นว่าค่าใช้จ่ายแรงงานของพนักงานชั่วคราวแปรผันตรงต่อค่าใช้จ่ายในการผลิตชิงตองในระยะเวลา 8 วัน ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ความไว

ค่าจ้างพนักงานชั่วคราว	ค่าใช้จ่ายรวม (บาท)
ลดลง 10% เท่ากับ 0.16	2,408,139 (ลดลง 0.0024 %)
ปกติ เท่ากับ 0.2	2,413,899
เพิ่มขึ้น 10% เท่ากับ 0.24	2,419,659 (เพิ่มขึ้น 0.0024%)

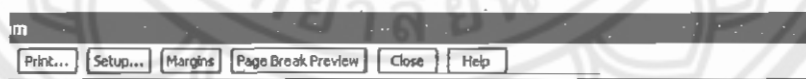
4.9 ความสามารถของโปรแกรม

1) ในการใช้โปรแกรมแต่ละหน้าจะมีการบอกขั้นตอนการใช้ไว้อย่างชัดเจนทุกหน้า คือ หน้าของโปรแกรมจะมีปุ่ม Help ถ้าไม่เข้าใจขั้นตอนใดสามารถคลิกดูได้เพราะจะมีคำอธิบายการใช้ไว้อย่างชัดเจน ดังรูปที่ 4.39

รูปที่ 4.39 แสดงตัวอย่างคำอธิบายการใช้โปรแกรมในหน้าของการกรอกข้อมูล

- 2) โปรแกรมช่วยวางแผนการผลิตจึงต้องสามารถประมวลผลได้อย่างรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับแผนการผลิตปัจจุบัน
- 3) เมื่อกรอกข้อมูลลงในโปรแกรมแล้วสามารถมีการปรับปรุงแก้ไขได้
- 4) เมื่อทำการวางแผนการผลิตเรียบร้อยแล้วโปรแกรมยังสามารถ Print แผนการผลิตที่ได้วางแผนไว้ออกมาได้ ดังรูปที่ 4.40

ผลที่ได้จากโปรแกรม หน้าที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานคิดแต่ง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานคิดขนาดที่ทำ OT	
	ในโรงงาน	นอกโรงงาน		ในโรงงาน	นอกโรงงาน
1	32	149	1	23	12
2	32	149	2	23	12
3	32	149	3	23	12
4	32	149	4	23	12
5	32	134	5	19	10
6	32	0	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

รูปที่ 4.40 แสดงตัวอย่างผลที่ได้จากโปรแกรม

5) โปรแกรมยังสามารถมีการปรับแผนการผลิตให้สอดคล้องกับการผลิตจริงวันต่อวันได้ โดยการกดที่ปุ่ม Update ดังรูปที่ 4.41

รูปที่ 4.41 แสดงหน้าแรกของการเข้าไปปรับแผนการผลิต

4.10 ข้อจำกัดของโปรแกรม

1. ในโปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิตของซึ่งต้องความสามารถสูงสุดในการรับคำสั่งซื้อได้สูงสุด 5 ชนิด และประมวผลได้สูงสุด 8 วัน เนื่องด้วยข้อจำกัดในเรื่องตัวแปรในโปรแกรม Risk Solver Platform Version 9.0 ซึ่งเป็น Trial Version และใช้ Run ได้เพียง 15 วัน

2. โปรแกรมช่วยในการวางแผนการผลิตของซึ่งต้องสามารถจำกัดกำลังคนที่ใช้ในการขุดตัดแต่งในโรงงาน ผู้รับจ้างขุดตัดแต่งนอกโรงงาน และพนักงานคัดขนาดเท่านั้น

4.11 เปรียบเทียบการวางแผนที่ใช้ปัจจุบัน และการใช้โปรแกรมช่วยในการวางแผน

ในการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของการวางแผนการผลิตที่โรงงานดำเนินการ กับการวางแผนการผลิตโดยใช้โปรแกรมโดยมีการคิดวิเคราะห์ภายใต้ข้อมูลที่เหมือนกันดังนี้

1) ปริมาณสินค้ากำหนดให้มีรายการสินค้า ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงรายการสั่งซื้อสินค้า

ชื่อสินค้า	ปริมาณที่ต้องการ(ลัง)	ปริมาณที่ต้องการ(กิโลกรัม)
KIZAMI , N , S , SS	900	40,500
HALF , N , MIX , SS	450	20,250
GARI , AC , MIXLM	300	13,500
KIZAMI , AC , MIX , SS	500	22,500
GARI , N , SSK	300	13,500
รวม	2450	110,250

2) จำนวนพนักงาน

- 2.1) พนักงานคัดขนาด 40 คน
- 2.2) พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน 32 คน
- 2.3) ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน 150 คน

3) ความสามารถของพนักงาน

- 2.1) พนักงานคัดขนาด 200 กิโลกรัมต่อวัน
- 2.2) พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน 173.6 กิโลกรัมต่อวัน
- 2.3) ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน 90 กิโลกรัมต่อวัน

4) จำนวนระยะเวลาการส่งมอบสินค้า

ระยะเวลาการผลิต 8 วัน

5) จำนวนอัตราค่าจ้างของพนักงาน

- 5.1) พนักงานคัดขนาด 180 บาทต่อวัน
- 5.2) พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน 1.25 บาทต่อกิโลกรัม
- 5.3) ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน 1.25 บาทต่อกิโลกรัม

6) จำนวนต้นทุนสินค้า

- 6.1) ต้นทุนสินค้าสำหรับพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน 17 บาทต่อกิโลกรัม
- 6.2) ต้นทุนสินค้าสำหรับผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน 19 บาทต่อกิโลกรัม

4.11.1 ค่าใช้จ่ายของแผนการผลิตที่โรงงานใช้ ณ ปัจจุบัน

จากปริมาณสินค้าที่ต้องการผลิต 110,250 กิโลกรัม

1) หาปริมาณสินค้าที่พนักงานผลิตได้ต่อวัน

1.1) หาปริมาณสินค้าที่ได้จากพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานได้มาจาก

$$= 32 \text{ คน} \times 173 \text{ กิโลกรัมต่อวัน} = 5,536 \text{ กิโลกรัมต่อวัน}$$

1.2) หาปริมาณสินค้าที่ได้จากผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานได้มาจาก

$$= 150 \text{ คน} \times 90 \text{ กิโลกรัมต่อวัน} = 13,500 \text{ กิโลกรัมต่อวัน}$$

1.3) หาปริมาณสินค้าที่ได้ = $5,536 + 13,500 = 19,036$ กิโลกรัมต่อวัน

2) หาจำนวนวันที่ต้องใช้ทำการผลิต

จากปริมาณการสั่งซื้อ 110,250 กิโลกรัม ต้องผลิตทั้งหมด

$$= 110,250 \text{ กิโลกรัม} / 19,036 \text{ กิโลกรัมต่อวัน}$$

ดังนั้นจากปริมาณการสั่งซื้อ 110,250 กิโลกรัม ต้องผลิตทั้งหมด = 6 วัน

3) หาค่าใช้จ่าย

3.1) ต้นทุนวัตถุดิบ

- ต้นทุนสินค้าสำหรับพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน 17 บาทต่อกิโลกรัม

6 วันพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานผลิตได้ $5,536 \times 6 = 33,216$ กิโลกรัม

ดังนั้น ต้นทุนสินค้าสำหรับพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

$$= 33,216 \text{ กิโลกรัม} \times 17 \text{ บาทต่อกิโลกรัม}$$

$$= 564,672 \text{ บาท}$$

- ต้นทุนสินค้าสำหรับผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน 19 บาทต่อกิโลกรัม

6 วันพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานผลิตได้ $5,536 \times 13,500 = 81,000$ กิโลกรัม

ดังนั้น ต้นทุนสินค้าสำหรับพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

$$= 81,000 \text{ กิโลกรัม} \times 19 \text{ บาทต่อกิโลกรัม}$$

$$= 1,539,000 \text{ บาท}$$

3.2) ค่าจ้างของพนักงาน

- ค่าจ้างของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานได้มาจากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพนักงาน

ชุดตัดแต่งในโรงงานทั้งหมด 33,216 กิโลกรัม คูณกับอัตราค่าจ้าง 1.25 บาทต่อกิโลกรัม ดังนั้น

ค่าจ้างของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

$$= 33,216 \text{ กิโลกรัม} \times 1.25 \text{ บาทต่อกิโลกรัม}$$

$$= 41,520 \text{ บาท}$$

- ค่าจ้างของพนักงานผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงาน ได้มาจากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงาน ทั้งหมด 81,000 กิโลกรัม คูณกับอัตราค่าจ้าง 1.25 บาทต่อกิโลกรัม

ดังนั้น ค่าจ้างของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน

$$= 81,000 \text{ กิโลกรัม} \times 1.25 \text{ บาทต่อกิโลกรัม}$$

$$= 101,250 \text{ บาท}$$

- ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาดได้มาจากอัตราค่าจ้าง 180 บาทต่อคนต่อวัน คูณกับจำนวนพนักงานคัดขนาดแล้วคูณกับจำนวนวันที่ทำการผลิต ดังนั้น ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาด

$$= 180 \text{ บาทต่อคนต่อวัน} \times 40 \text{ คน} \times 6 \text{ วัน}$$

$$= 43,200 \text{ บาท}$$

3.3) ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลา

หาจำนวนพนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลา ได้มาจากจำนวนผลิตภัณฑ์รวมใน 1 วันลบด้วยความสามารถของพนักงานคัดขนาดรวมแล้วทางโรงงานจะให้พนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลาทุกคนแต่ไม่เกิน 2 ชั่วโมง

ดังนั้น ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลา

$$= 40 \text{ คนต่อวัน} \times 2 \text{ ชั่วโมง} \times 6 \text{ วัน} \times 33.75 \text{ บาทต่อชั่วโมง}$$

$$= 16,200 \text{ บาท}$$

4) ค่าใช้จ่ายรวมของแผนการผลิตที่ใช้ปัจจุบันได้มาจากต้นทุนสินค้าสำหรับผู้รับจ้างชุดตัดแต่งในโรงงาน+ต้นทุนสินค้าสำหรับผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกรโรงงาน+ค่าจ้างของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน+ค่าจ้างของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงาน+ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาด+ค่าจ้างของพนักงานคัดขนาดทำงานล่วงเวลา

$$= 564,672 + 1,539,000 + 41,520 + 101,250 + 43,200 + 16,200$$

$$= 2,305,842 \text{ บาท}$$

ตารางที่ 4.8 แสดงแผนการผลิตที่ใช้ปัจจุบัน

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			
วันที่	จำนวนพนักงานติดตั้ง (คน)		จำนวนพนักงานติดตั้งที่ทำงาน OT คน/2ชั่วโมง/วัน
	ในโรงงาน	นอกโรงงาน	
1	32	150	40
2	32	150	40
3	32	150	40
4	32	150	40
5	32	150	40
6	32	150	40
7	0	0	0
8	0	0	0

4.11.2 ค่าใช้จ่ายของแผนหลังการใช้โปรแกรม
จากโปรแกรมได้แผนการผลิตดังรูปที่ 4.42

ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน			ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน		
วันที่	จำนวนพนักงานติดตั้ง (คน)		วันที่	จำนวนพนักงานติดตั้งที่ทำงาน OT	
	ในโรงงาน	นอกโรงงาน		คน/ชั่วโมง	คน/2ชั่วโมง
1	32	149	1	23	12
2	32	149	2	23	12
3	32	149	3	23	12
4	32	149	4	23	12
5	32	134	5	19	10
6	32	0	6	0	0
7	32	0	7	0	0
8	32	0	8	0	0

ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์							
วันที่	ผลิตภัณฑ์ที่วางแผนการผลิต					ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิตรวม	
	1 KIZAMI, N, S, SS	2 HALF, N, MDX, SS	3 GARU, AC, MDXLM	4 KIZAMI, AC, MDX, SS	5 GARU, N, SSK	ผลิตภัณฑ์	รวม
1	18,621	0	0	414	0	19,035	422.99
2	8,038	1,841	297	8,196	640	19,012	422.49
3	5,642	5,943	0	4,148	3,258	18,990	421.99
4	4,386	0	7,289	3,604	3,688	18,967	421.50
5	3,813	6,418	2,826	3,050	2,826	18,932	420.72
6	0	5,244	2,273	2,316	2,273	12,105	269.01
7	0	615	603	647	603	2,469	54.86
8	0	189	213	125	213	740	16.43

รูปที่ 4.42 แสดงผลการวางแผนที่ได้จากโปรแกรม

ค่าใช้จ่ายรวม = ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานในเวลาปกติ + ค่าแรงงานของ
ตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงาน + ค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในการทำงาน
ล่วงเวลา + ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้พนักงานตัดแต่งในโรงงาน + ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้ผู้รับจ้างชุดตัดแต่ง
นอกโรงงาน

1) ค่าแรงงานของพนักงานคัดขนาดที่ทำงานในเวลาปกติโดยคำนวณได้จากผลรวมของ
จำนวนพนักงานคัดขนาดสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างของพนักงานคัดขนาด

$$= (40 \times 8) \times 180 = 57,600 \text{ บาท}$$

2) ค่าแรงงานของตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานโดยคำนวณได้จาก
ผลรวมของจำนวนผลิตภัณฑ์รวมแต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานตัดแต่งภายในและผู้รับจ้างชุดตัด
แต่งนอกโรงงานสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างในการชุดตัดแต่ง

$$= 110,250 \times 1.25 = 137,813 \text{ บาท}$$

3) ค่าแรงของพนักงานคัดขนาดในการทำงานล่วงเวลาโดยคำนวณได้จากผลรวมของ
จำนวนพนักงานที่ต้องทำงานล่วงเวลาสำหรับวัน t คูณกับอัตราค่าจ้างในการทำงานล่วงเวลา

$$= 112 \times 33.75 = 3,778 \text{ บาท}$$

4) ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้พนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวน
ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด i ที่ได้จากพนักงานชุดตัดแต่งภายในโรงงานสำหรับวัน t คูณกับค่าซึ่งสบวก
กับค่าน้ำดอง

$$= 44,456 \times 17 = 755,752 \text{ บาท}$$

5) ต้นทุนวัตถุดิบที่ให้ผู้รับจ้างชุดตัดแต่งนอกโรงงานโดยคำนวณได้จากผลรวมของจำนวน
ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด i ที่ได้จากผู้รับจ้างชุดตัดแต่งภายนอกโรงงานสำหรับวัน t คูณกับค่าซึ่งสบ
บวกกับค่าน้ำดองและบวกกับค่าขนส่ง

$$= 65,794 \times 19 = 1,250,086 \text{ บาท}$$

ดังนั้น ค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด = $57,600 + 137,813 + 3,778 + 755,752 + 1,250,086$

$$= 2,205,029 \text{ บาท}$$

4.11.3 ผลการเปรียบเทียบ

- การวางแผนก่อนการการใช้โปรแกรมค่าใช้จ่ายที่ใช้ คือ 2,305,842 บาท
 - การวางแผนหลังการใช้โปรแกรมช่วยในการวางแผนค่าใช้จ่ายที่ใช้ คือ 2,205,029 บาท
- จะเห็นว่า การวางแผนการผลิตที่ใช้ปัจจุบัน จะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าการใช้โปรแกรมช่วยในการวางแผน ถึง 100,815 บาท หรือ 4.37 %

4.12 ข้อจำกัดของโปรแกรมในการใช้งานจริง

1) ความสามารถของพนักงานคัดขนาดใช้ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการคัดขนาดเป็นค่ากลางของข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนความสามารถในการคัดขนาดทุกคนจึงทำให้ผลที่ได้จากโปรแกรมเกิดความคลาดเคลื่อนจากแผนการผลิตจริง

2) ความสามารถของพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานใช้ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการชุดตัดแต่งเป็นค่ากลางของข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนความสามารถในการชุดตัดแต่งในโรงงานทุกคนจึงทำให้ผลที่ได้จากโปรแกรมเกิดความคลาดเคลื่อนจากแผนการผลิตจริง

3) ความสามารถของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งใช้ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการชุดตัดแต่งเป็นค่ากลางของข้อมูลเพื่อเป็นตัวแทนความสามารถของผู้รับจ้างชุดตัดแต่งทุกคนจึงทำให้ผลที่ได้จากโปรแกรมเกิดความคลาดเคลื่อนจากแผนการผลิตจริง

4) จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานที่มาทำงานในส่วนของโปรแกรมมีการกำหนดให้ตั้งแต่วันแรกที่วางแผนจนถึงวันสิ้นสุดแผนการผลิตให้จำนวนพนักงานชุดตัดแต่งในโรงงานที่มาทำงานในช่วงการวางแผนนั้นเท่ากันทุกวันแต่ในความเป็นจริงพนักงานในช่วงของแผนการผลิตอาจมาทำงานไม่เท่ากันจึงทำให้ผลที่ได้จากโปรแกรมเกิดความคลาดเคลื่อนจากแผนการผลิตจริง

5) ในการสร้างโปรแกรมมีการกำหนดให้ ในการเปิดบ่อซิงดองแต่ละครั้งจะได้ซิงดองตามขนาดที่ต้องการทำการชุดตัดแต่งตามใบสั่งซื้อ (Order) แต่ในความเป็นจริงในการเปิดบ่อซิงดองแต่ละครั้งจะได้ซิงดองที่มีขนาดกะกันหลาย ๆ ขนาดจึงทำให้ผลที่ได้จากโปรแกรมเกิดความคลาดเคลื่อนจากแผนการผลิตจริง